

Biserica Baptistă "Bunavestire" București

O NAȚIUNE ÎN CRIZĂ

EZECHIEL

1-18

VASILE ALEXANDRU TALOȘ

INTRODUCERE

Unul din cântecele „*Contemporary Worship*” spune că ceea ce trăim acum „*Sunt zilele lui Ezechiel...*”. Autorul are în vedere imaginea din capitolul 37, în care oasele uscate prind viață iar.

Sunt și eu de acord că trăim zile asemănătoare cu cele în care a trăit Ezechiel. Dar nu cele descrise în capitolul 37, ci zilele și anii descriși în primele 35 de capitole. Mesajele lui Ezechiel sunt dureros de relevante pentru vremea de acum! Ele ne ajută să nu ”evadăm” periculos din realitate și ne îndeamnă la pocăință.

Manifestarea slavei Domnului aduce bucurie și speranță celor credincioși, dar și avertizare și judecată celor ce se complac în idolatrie spirituală. Din această pricină cartea Ezechiel nu este nici studiată, nici predicată în biserici decât selectiv. Cuvântul Domnului din Ezechiel ne ajută să-L descoperim pe Dumnezeu așa cum este El, Sfânt și Real.

A trecut mai bine de un an de când Duhul Domnului m-a îndemnat să pregătesc acest studiu pentru biserica Bunavestire. Anul trecut am studiat cartea Iov și o serie de evenimente ne-au arătat că tocmai atunci aveam nevoie de mesajul despre suferință.

În ultimul an suntem martorii unei agresiuni fără precedent a întinericului spiritual în Europa. Viața decentă, familia și celelalte valori Creștine sunt discreditate în numele „*corectitudinii politice*”. În același timp atacurile teroriste, ca luptă împotriva lui *Sheitan*, se întetesc tot mai mult. Politicienii nu vor să recunoască ce se întâmplă, iar oamenii de rând se lasă duși de valul imoralității și corupției.

În primul rând Creștinii au nevoie de Cuvântul Domnului din Ezechiel. Numai ascultând de glasul Domnului vom fi biruitori și vom avea, ca Biserică, o voce profetică autentică în societate. Nu este un studiu ușor, de aceea avem nevoie de părtășia grupurilor mici de ucenicie.

Ezechiel vorbește despre forța corupătoare a idolatriei și despre puterea transformatoare a Duhului Sfânt. De aceea vă îndemn, veniți să ne adâncim privirile în Legea slobozeniei, ca să fim schimbați în chipul Domnului Iisus din slavă în slavă, prin Duhul Domnului!

Pastor, Vasile Al. Talos

București, 18 Septembrie 2016

CONTEXTUL ISTORIC

Ezechiel s-a născut într-o vreme de mari frământări politice în lumea Orientului Mijlociu. Trei mari imperii se confruntau în acea regiune, Asiria, Babilonul și Egiptul. Sub presiunea militară a acestora, regatele mai mici au dispărut pentru totdeauna din istorie. Imperiul Asirian dominase regiunea Orientului Mijlociu timp de câteva secole. O dată cu moartea lui Ashurbanipal, Asiria a intrat în declin.

Nabopolassar (625-605 î.H.) întemeiază Imperiul Neo-Babilonian, iar fiul său Nebucadrezzar (605-562 î.H.) ridică imperiul la cele mai înalte culmi ale gloriei sale. Egiptul încearcă să joace un rol de mare putere a vremii, dar nu va reuși să împiedice expansiunea celor două imperii spre vest și va fi înfrânt în repetate rânduri.

Pentru a înțelege mai bine contextul în care a profețit Ezechiel este necesară o privire de ansamblu a ultimei perioade din istoria regatului Iuda și a stării de spirit a evreilor deportați în Babilon. Regatul de Nord, Israel, cu capitala la Samaria, a dispărut din istorie în anul 722 î.H., când a fost cucerit de Asirieni, iar populația a fost deportată în Mesopotamia, între Tigru și Eufrat. În anul 586 î.H., regatul de Sud, Iuda, cu capitala la Ierusalim, a fost cucerit de Babilonieni, iar populația a fost deportată în partea de sud a Mesopotamiei. Ultimii împărați ai lui Iuda au fost Iosia, Ioahaz, Ioiachim, Ioiachin și Zedechia.

Iosia a domnit la Ierusalim între anii 640–609 î.H. El a început o reformă religioasă prin care a încercat să întoarcă poporul de la idolatrie. În timpul domniei lui și-a început activitatea proorocul Ieremia, care a sprijinit acțiunile de reformă ale lui Iosia. În anul 622

Î.H. a fost descoperită Cartea Legii, în Templu (2 Împărați 22:3-11). În acel an s-a născut proorocul Ezechiel.

În anul 612 î.H., Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a cucerit cetatea Ninive, capitala Asiriei. Faraonul Egiptului, Neco, a încercat să oprească înaintarea lui Nebucadnețar spre Apus și a venit în ajutorul Asiriei la Carchemiș, pe Eufrat. Iosia a ieșit înaintea lui Neco pentru a-l împiedica să ajute Asiria, dar a fost rănit mortal în bătălia de la Meghido, în anul 609 î.H. (2 Cronici 35:20-25). Ieremia a compus un cântec de jale pentru Iosia, care a murit la vârsta de 39 de ani.

Ioahaz sau Jehoahaz (Șalum), fiul lui Iosia, a domnit doar trei luni la Ierusalim, deoarece Neco l-a detronat și l-a dus în captivitate în Egipt (Ieremia 22:10-12), numind în locul lui pe Ioiachim sau Jehoiachim (Eliachim), un alt fiu al lui Iosia, care i-a plătit tribut (2 Regi 23:31-35).

Ioiachim a domnit între anii 609–597 î.H. În anul 605 î.H., Nebucadnețar a cucerit Carchemișul și a înaintat destul de mult spre Sud, încât a pretins comori și ostatici de la Ierusalim. Cu această ocazie au fost duși în Babilon, Daniel și cei trei tovarăși ai săi. Ioiachim a domnit în vremuri tulburi și a pendulat politic între Babilonieni și Egipteni (2 Regi 24:1-2). Ioiachim a refuzat mesajul de avertizare din partea Domnului și a ars sulul cărții lui Ieremia (Ieremia 36). El a murit în timpul unor raiduri întreprinse de bande trimise de Nebucadnețar și nu a avut parte nici de înmormântare ca rege (Ieremia 23:15-19).

Ioiachin sau Jehoiachin (Ieconia), fiul lui Ioiachim, a domnit doar trei luni și zece zile, deoarece Nebucadnețar a asediat Ierusalimul, iar Ioiachin s-a predat și a fost dus în robie împreună cu familia regală. Babilonienii au jefuit Templul și visteriile regale. Nebucadnețar a dus în robie elita socială, militarii și meseriașii, și a lăsat în Ierusalim doar pătura săracă a orașului. Cu această ocazie, în anul 597 î.H., a fost dus în robie și preotul Ezechiel.

Zedechia (Matania), fiul cel mai mic al lui Iosia și unchiul lui Ioiachin, a fost pus de Nebucadnețar ca rege vasal (2 Regi 24:17). Evreii îl considerau un rege marionetă, deoarece nu era moștenitorul de drept al tronului davidic. Ca o turturică speriată, Zedechia s-a temut să asculte sfaturile lui Ieremia. El s-a răsculat împotriva Babilonului, dar a fost capturat, iar copiii lui au fost uciși în fața lui, apoi i-au scos ochii și l-au dus în lanțuri în Babilon. În anul 586 î.H., Templul a fost distrus,

Ierusalimul lăsat în ruine, iar poporul dus în captivitate. În locul lui a fost numit guvernator Ghedalia, pe care Evreii l-au asasinat; și mulți s-au refugiat în Egipt, unde l-au târât și pe Ieremia.

Ezechiel își datează viziunile și cuvântările referindu-se la anii de captivitate ai regelui Ioiachin. Chiar și în robie, evreii îl considerau pe Ioiachin împăratul davidic și sperau să se întoarcă împreună cu el la Ierusalim. După moartea lui Nebucadnețar, noul împărat al Babilonului, Evil-Merodac i-a oferit un statut privilegiat lui Ioiachin, când acesta avea vârsta de 55 ani. Anii robiei lui Ioiachin corespund cu anii robiei lui Ezechiel. Datările lui Ezechiel, făcute după lunile anului ebraic.

PASAJ	REFERINȚA – Anul Robiei	CALENDAR IULIAN
1:1-2	Anul 5; luna 4; ziua 5	593 î.H.
3:16	Anul 5; luna 4; ziua 12	593 î.H.
8:1	Anul 6; luna 6; ziua 5	592 î.H.
20:1	Anul 7; luna 5; ziua 10	591 î.H.
24:1	Anul 9; luna 10; ziua 10	588 î.H.
29:1	Anul 10; luna 10; ziua 12	587 î.H.
26:1	Anul 11; luna ?; ziua 1	586 î.H.
30:20	Anul 11; luna 1; ziua 7	586 î.H.
31:1	Anul 11; luna 3; ziua 7	586 î.H.
33:21	Anul 12; luna 10; ziua 5	585 î.H.
32:1	Anul 12; luna 12; ziua 1	585 î.H.
32:17	Anul 12; luna 12; ziua 15	585 î.H.
40:1	Anul 25; luna 1; ziua 10	573 î.H.
29:17	Anul 27; luna 1; ziua 1	571 î.H.
2 Regi 25:27	Anul 37; luna 12; ziua 27	561 î.H.

Robia Babiloniană a durat 70 ani conform proorociei lui Ieremia.

539 î.H. – Căderea Babilonului sub Medo-Persani

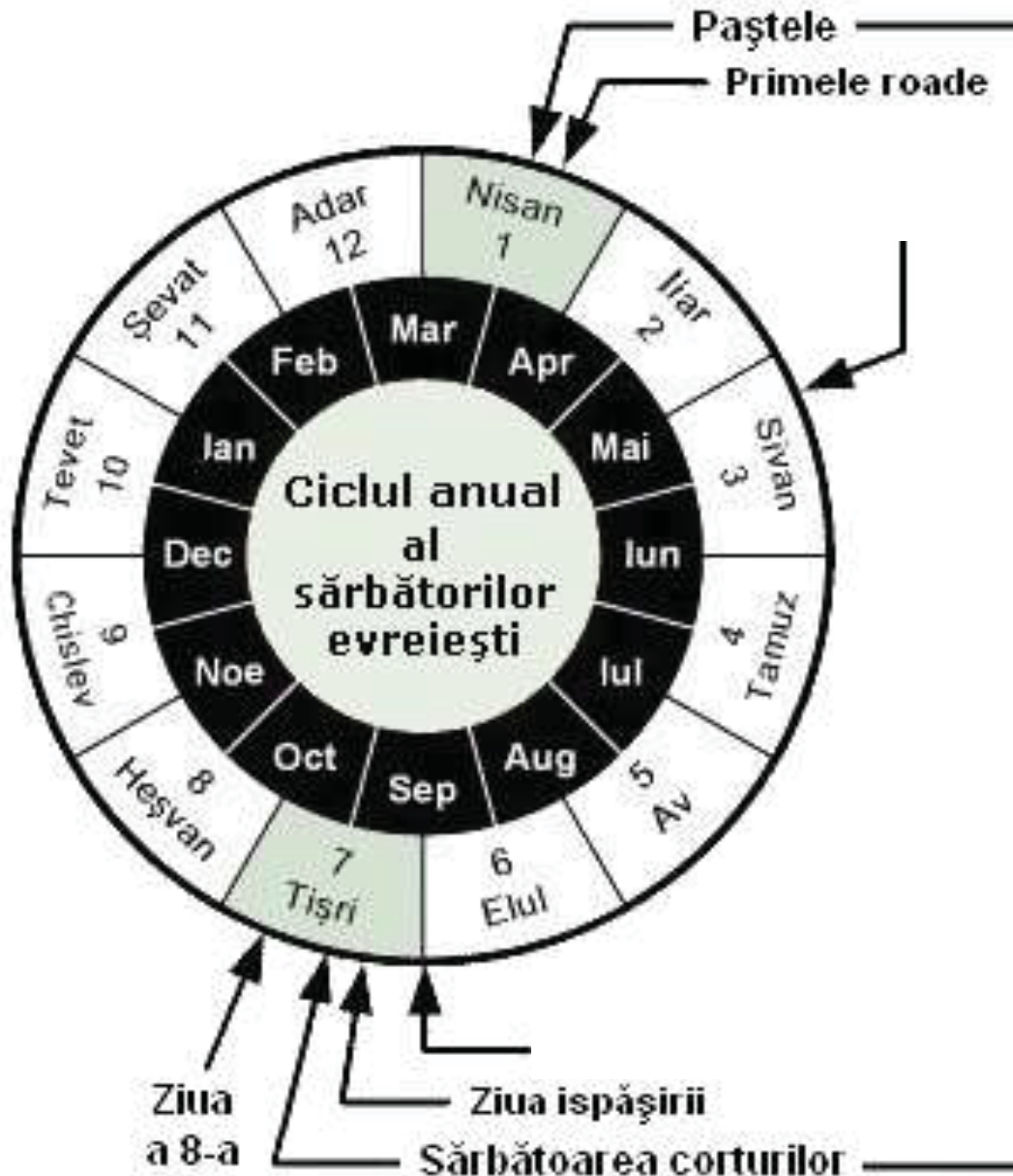
538 î.H. – Decretul Împăratului Cir de întoarcere a evreilor

536 î.H. – Sosirea la Ierusalim a primilor evrei cu Zorobabel

535 î.H. – Punerea temeliei Templului la Ierusalim

516 î.H. – Dedicarea celui de al doilea Templu

CALENDARUL EBRAIC

Anul religios începe cu Paștele și are șapte sărbători. Sărbătoarea Paștelui, în care era sacrificat un miel; Sărbătoarea Azimilor și Snopul Legănat, oferirea primului snop (Exod 12,1-20; Levitic 23,10) – la începutul secerișului, Primăvara, în ziua a 14 a lunii Abib, lună care este precizată ca „prima lună a anului” (cf. Exod 12,2; Levitic 23,5) și care, în cartea Estera (3,7) este identificată ca fiind luna Nisan.

Pesah – Sărbătoarea Paștelui, 14-22 Nisan, Sărbătoarea Azimilor și Sărbătoarea Snopului Legănat

Șavuot – Sărbătoarea Săptămânii sau Cincizecimea, 1-2 Sivan,

Roș haȘana – Sărbătoarea Trâmbițelor sau Începutul Noului An, 1-2 Tișri,

Yom Kipur – Ziua Ispășirii, 10 Tișri,

Sucot – Sărbătoarea Corturilor sau „Tabernacolelor”, 23 Tișri.

DISCUȚII ÎN GRUP

LUNI: Citește 2 Împărați 20:1-21

Ezechia s-a smerit când a văzut că Samaria a căzut sub Asirieni. Domnul a izbăvit Ierusalimul și l-a însănătoșit pe Ezechia. Dar când a venit o delegație din Babilon, s-a mândrit (Vezi: 2 Cronici 32:31). În timpul celor 15 ani care au urmat s-a născut Manase, cel mai rău rege.

Ce înveți din experiența aceasta?

MARȚI: Citește 2 Împărați 21:1-26

Din regele credincios, Ezechia, s-a născut un fiu necredincios, Manase. Din regele necredincios, Amon, s-a născut un fiu credincios, Iosia. Din regele credincios, Iosia, s-au născut fii necredincioși, Ioahaz, Ioiachim și Ioiachin.

Notează relele pe care le-au făcut Manase și fiul său Amon:

MIERCURI: Citește 2 Împărați 22:1-20

Iosia a fost încurajat de proorocul Ieremia. Iosia a umblat în calea tatălui său David. În anul în care s-a găsit Cartea Legii, s-a născut Ezechiel.

Ce impact a avut asupra lui Cuvântul Domnului?

JOI: Citește 2 Împărați 23:1-37

Ce acțiuni a întreprins Iosia pentru stârpirea idolatriei? Ce se spune despre sărbătoarea Paștelui? Notează aprecierea Domnului cu privire la Iosia.

De ce crezi că Domnul nu s-a întors din iuțimea mâniei Lui?

VINERI: Citește 2 Împărați 24:1-20

În timpul lui Ioiachim a fost dus Daniel în Babilon. (Vezi: Ieremia 31:15). Ioiachin a fost dus în Babilon. O dată cu el a fost deportat și Ezechiel.

Ce n-a vrut să ierte Dumnezeu?

SÂMBĂȚĂ: Citește 2 Împărați 25:1-30

Zedechia a fost ultimul rege la Ierusalim. Dar cel ce va supraviețui dezastrului va fi Ioiachin sau Iehonia (Vezi: Matei 1:12).

Observă perspectiva lui Dumnezeu asupra istoriei:

Cap. 1—3

SLAVA DOMNULUI ȘI ÎNDĂRĂTNICIA OMULUI

„Să le spui cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, căci sunt niște îndărătnici!” (2:7)

Numele Ezechiel, în ebraică *Yechezqel* înseamnă *Dumnezeu întărește* sau *Dumnezeu mă întărește*. Preotul Buzi, tatăl său, și-a exprimat încrederea în Dumnezeu dându-i acest nume. Ezechiel a confirmat din plin semnificația numelui său, în mijlocul opozițiilor și încercărilor. Ezechiel era preot, iar la vârsta de 30 de ani trebuia să intre în slujbă (Numeri 4:3, 23, 30). Însă a fost dus în robie la vârsta de 25 de ani.

În Babilon, Dumnezeu l-a chemat pe Ezechiel la o slujbă mult mai dificilă decât aceea de preot, la slujba de profet. Preoții erau apreciați în Israel, în timp ce profeții erau adesea prizonieri din pricina mesajelor lor. Ca purtător de cuvânt al lui Dumnezeu, Ezechiel va trebui să mustre poporul pentru păcatele sale, să demaște idolatria, dar și să descopere viitorul glorios pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru Israel.

SĂPTĂMÂNA – I

LUNI – Citește: Ezechiel 1:1 – 28

Evreii deportați în Babilon se adunau pe malurile râurilor pentru rugăciune: *„Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion.”* (Psalmul 137:1; Fapte 16:13). Considerau că într-o țară păgână, doar râul oferea un loc curat și liniștit, un loc de meditație și rugăciune. Probabil, Ezechiel medita și mijlocea pentru Ierusalim, când Domnul l-a chemat la slujba de profet. Asemenea proorocului Isaia, chemarea lui Ezechiel a fost însoțită de descoperirea slavei lui Dumnezeu (Vezi: Isaia 6:1-10).

Saul din Tars a avut viziunea slavei Domnului Iisus pe drumul Damascului. Înaintea lui Agripa, el a mărturisit: *„Pe la amiază, împărate, pe drum, am văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire întrecea pe a soarelui... De aceea, împărate Agripa, n-am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.”* (Fapte 26:13-20). Ce surpriză poate aduce o zi!!!

Cum ai avut parte de chemarea Domnului la mântuire? Dar la slujire?

Ieremia a anunțat că dinspre Nord va veni judecata: „Ce vezi, Ieremie? Văd un cazan clocotind, dinspre miazănoapte. De la miazănoapte va izbucni nenorocirea peste toți locuitorii țării.” (Vezi: Ieremia 1:13-16).

Ezechiel vede venind slava Domnului, dinspre miazănoapte. Iată că, slava Domnului apare în țara robiei! Iar, peste Iuda, vine judecata. Vântul năprasnic, norul gros și snopul de foc aveau să descopere urgența, intensitatea și puterea purificatoare a prezenței divine. În mijlocul judecății, descoperirea slavei lui Dumnezeu ne îndeamnă la pocăință! În astfel de situații, unii se împietresc, iar alții se pocăiesc.

Meditează: În încercări, te apropii de Domnul sau te îndepărtezi?

MARȚI – Citește: Ezechiel 1:1 – 28

Slava Domnului s-a arătat poporului Israel, în călătoriile din pustie și la Sinai, în Cortul Întâlnirii și în Templul de la Ierusalim:

Și, pe când vorbea Aaron întregii adunări a lui Israel, s-au uitat înspre pustiu și iată că slava Domnului s-a arătat în nor. (Exod.16:10). Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit timp de șase zile... Înfățișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel. (Exod.24:16-17)

Norul a acoperit Cortul Întâlnirii și slava Domnului a umplut Cortul. Moise nu putea să intre în Cortul Întâlnirii, pentru că norul stătea deasupra lui și slava Domnului umplea Cortul... Norul Domnului era deasupra Cortului ziua, iar noaptea era un foc înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor. (Exod 40:34-38).

Când și-a isprăvit Solomon rugăciunea, s-a coborât foc din cer și a mistuit arderea de tot și jertfele și slava Domnului a umplut casa. Preoții nu puteau să intre în Casa Domnului, căci slava Domnului

umplea Casa Domnului. Toți copiii lui Israel au văzut coborându-se focul și slava Domnului peste Casă; ei și-au plecat fața la pământ pe pardoseală, s-au închinat și au lăudat pe Domnul, zicând: "Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veac!" (2 Cronici 7:1-3).

În prezența slavei Domnului, fața lui Moise strălucea (Exod 34:29-35); Ezechiel a căzut cu fața la pământ (1:28); Isaia a strigat: „*Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate...*” (Isaia 6:5).

Pavel spune că, în Cuvântul lui Dumnezeu, „*noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.*” (2 Corinteni 3:18). Prin citire, meditare, memorare și aplicare a Cuvântului, Duhul Sfânt dorește să ne modeleze (Iosua 1:8; Psalm 119:11; Iacov 1:25). Studiul Scripturii este un mijloc al harului care ne apropie de Domnul.

Cum te vezi în lumina Cuvântului Care descoperă slava Domnului?

Teofanie (În greacă: *Theos* = Dumnezeu; *phaneia* = a arăta) înseamnă „*arătarea lui Dumnezeu*”. În Biblie, arătarea lui Dumnezeu sau a ființelor cerești capătă forma unor reprezentări materiale, familiare omului, astfel încât acesta să poată primi mesajul transmis. Dumnezeu este duh, spune Domnul Iisus (Ioan 4:24), iar ființele cerești sunt duhuri slujitoare (Evrei 1:14). Există numai două realități: Creator și creație! Oricât de strălucitori ar fi heruvimii și ei sunt numai creaturi. „Făpturile vii” pline de ochi sunt cele mai inteligente ființe din univers. În privirea unei persoane poți descifra mult din personalitatea ei. Biblia spune că tronul lui Dumnezeu stă pe heruvimi. Aceștia indică domnia Creatorului peste întreaga creație (Psalm 80:1-2; 99:1; 93:1-5)

Cum va fi când Se va arăta Iisus cu îngerii puterii Lui? (2 Tesal. 1:6-8)

MIERCURI – Citește: Ezechiel 1:1 – 28

Heruvimii sunt primele ființe cerești menționate în Biblie. Sunt numiți și *heruvimi ocrotitori*, indicând faptul că nimic întinat nu poate intra în prezența lui Dumnezeu (Ezechiel 28:14). După căderea în păcat, la răsăritul grădinii Eden, au fost așezați heruvimi cu sabia învăpăiată

(Genesa 3:24). Perdeaua dinlăuntrul Templului avea heruvimi, arătând că accesul în Sfânta Sfintelor, în prezența lui Dumnezeu era interzis (Exod 26:31; 2 Cronici 3:14). Heruvimii de pe *Capacul Ispășirii* priveau în Chivotul Legământului, spre: Tablele Legii cu poruncile pe care evreii le-au nesocotit, toiagul lui Aaron, semn al răzvrătirii poporului față de călăuzirea lui Dumnezeu, blidul cu mană, mărturie a faptului că au disprețuit proviziile lui Dumnezeu (Exod 25:8-9; 17-22; 1 Cronici 28:18-19; Evrei 9:1—12 și 10:14—22). Tragedia umanității stă în faptul că „*toți au păcătuț și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.*” (Romani 3:23).

Prin jertfa Domnului Iisus avem intrare liberă în prezența slavei lui Dumnezeu. Cum prețuiești harul de a te apropia zilnic de Dumnezeu?

Viziunea slavei avea menirea să descopere maiestatea atotprezenței, atotștiinței și atotputerniciei lui Dumnezeu. Lumina strălucitoare a curcubeului arată atât sfințenia cât și credincioșia lui Dumnezeu, în împlinirea făgăduințelor Sale. Asemenea lui Moise și bătrânilor lui Israel la Sinai (Exodul 24:9-11), Ezechiel are parte de descoperirea Dumnezeului nevăzut, într-un mod accesibil ființei umane (Exod 33:18-23). În mijlocul crizei existențiale, viziunea slavei lui Dumnezeu îi va ajuta pe evrei să înțeleagă că Domnul, *Adonai*, este pe tronul Său; că El nu depinde de un Templu pământesc. Aceasta le va da speranță.

Cuvântul lui Dumnezeu ne ajută să descoperim măreția slavei Lui. Iar, în fața problemelor insurmontabile ale vieții, avem nevoie de o nouă perspectivă a măreției slavei Domnului. Ce bine e să știi că universul nu este gol! Că nu suntem condamnați la singurătate cosmică eternă!

Cum te simți încurajat de realitatea prezenței lui Dumnezeu?

JOI – Citește: Ezechiel 2:1 – 10

Dumnezeu S-a adresat lui Ezechiel cu apelativul ”fiul omului” de 93 de ori pe parcursul cărții. Aceasta subliniază atât condiția umană a proorocului, cât și chemarea acestuia de a sluji ca reprezentant al Domnului pentru ceilalți oameni. Ezechiel trebuia să fie conștient Cine este Cel Ce îl trimite. Nici darul oratoric, nici alte înzestrări nu vor face

din Ezechiel un profet, ci autoritatea în care este trimis. De aceea trimiterea lui Ezechiel are loc în contextul arătării slavei Domnului.

Mandatul încredințat Bisericii se bazează pe autoritatea Domnului Iisus: „*Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer și pe pământ! Duceți-vă și faceți ucenici... și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului!* (Matei 28:19-20). Iisus este „Marele nostru Contemporan”! Autoritatea Lui Se extinde asupra veacurilor și veșniciei și chiar asupra Locuinței morților: „*Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*” (Apoc. 1:17-18). În această autoritate, toți ucenicii Săi, întreaga Biserică e trimisă! Nu doar câțiva misionari.

Meditează: Ce înseamnă pentru tine trimiterea Domnului Iisus?

Ezechiel este trimis la un popor îndărătnic, încăpățânat, nesupus, care nu se lasă convins. Au ajuns în această stare deoarece, s-au răzvrătit față de voia lui Dumnezeu. Împietrirea inimii îi face să nu mai aibă rușine. Încăpățânarea copiilor lui Israel a fost întotdeauna problema de care S-a plâns Dumnezeu: „*Domnul a zis lui Moise: Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat. ...Eu nu Mă voi sui în mijlocul tău, ca să nu te prăpădesc pe drum, căci ești un popor încăpățânat... Spune copiilor lui Israel: Voi sunteți un popor încăpățânat.*” (Exodul 32:9; 33:3, 5) Moise a răspuns: „*Doamne, poporul acesta este în adevăr un popor încăpățânat, dar iartă-ne fărădelegeile și păcatele noastre, și ia-ne în stăpânirea Ta!*” Pune căpăstrul Tău pe noi, și îmblânzește-ne!

În ce măsură te confrunți cu încăpățânarea în viața ta sau a altora?

VINERI – Citește: Ezechiel 2:1 – 10

Chiar dacă vor respinge mesajul care vine din partea Domnului, chiar dacă acest mesaj nu le va schimba atitudinea, Ezechiel trebuie să-și îndeplinească misiunea. Succesul misiunii lui nu va sta în numărul celor ce vor asculta de Domnul, ci în faptul că el însuși va fi ascultător. În prezența slavei lui Dumnezeu, Ezechiel s-a prosternat în umilință și adorare. O dată ce a văzut slava Domnului, Ezechiel nu poate să tacă.

Acum trebuie să se ridice, să asculte, să acționeze și să vorbească!
Ce îți dă autoritate și perseverență în mărturisirea Domnului Iisus?

Imaginea măcăcinilor, spinilor și scorpiilor este intimidantă. Ezechiel nu trebuie să se lase intimidat. Pavel spune: „*Mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede.*” (Romani 1:16). Atitudinea noastră interioară față de Evanghelie este ceea ce contează cel mai mult!

Ți-a fost vreodată rușine să-L mărturisești pe Domnul? De ce?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 3:1 – 27

Refuzul poporului de a asculta Cuvântul proclamat (*kerusso*) nu este privit ca un faliment al proorocului, ci ca o respingere a lui Dumnezeu. Când poporul a cerut lui Samuel un rege, Domnul i-a spus: „*Nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.*” (1 Samuel 8:7). Dumnezeu îi spune lui Ezechiel: „*Casa lui Israel nu va voi să te asculte, pentru-că nu vrea să M-asculte; căci toată casa lui Israel are fruntea încruntată și inima împietrită.*” (Cap. 3:7). Oamenii sunt tentați să asculte doar ceea ce le place! (2 Timotei 4:1-5).

Ce indică încruntarea frunții în fața cerințelor lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să fii mai ascultător de Domnul?

CAP. 1—3

SLAVA DOMNULUI ȘI ÎNDĂRĂTNICIA OMULUI

„Să le spui cuvintele Mele, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, căci sunt niște îndărătnici!” (2:7)

SĂPTĂMÂNA a – II – a

În aceste trei capitole introductive se vorbește despre slava Domnului, despre încăpățânarea poporului și despre misiunea proorocului. Să ne reamintim că Ezechiel era în Babilon iar, mesajele lui se adresau atât celor deportați, cât și celor ce se aflau în țara lui Iuda și Ierusalim.

Orientul Mijlociu făcea parte din imperiul Neo-Babilonian, iar această structură politică și administrativă facilita deplasarea și comunicarea între diferitele provincii, inclusiv între Mesopotamia și Canaan. Astfel, mesajele lui Ezechiel circulau cu ușurință între evreii din cele două zone. Misiunea lui Ezechiel a început cu arătarea slavei lui Dumnezeu.

LUNI – Citește: Ezechiel 1:1-28

Mișcarea de fulger a heruvimilor indică promptitudinea, determinarea, dinamismul și armonia din lumea angelică în împlinirea voiei lui Dumnezeu. Vuietul gălăgios ca al unei oștiri implica forța ordonată a mișcării lor și a autorității care venea de deasupra cerului de cristal. Duhul, „*ruah*”, energiza și conducea făpturile vii și roțile „învârtitoare”. În prezența lui Dumnezeu, totul vine din plinătatea Duhului Său.

Însăși misiunea lui Ezechiel va fi motivată de arătarea slavei Domnului și va fi marcată de lucrarea, energizarea și călăuzirea Duhului Sfânt. Viața și slujirea noastră ar trebui să depindă de plinătatea și călăuzirea Duhului: „*Căci cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.*” (Romani 8:14). Pavel ne îndeamnă: „*Umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.*” (Galateni 5:16).

Cum deosebești în slujirea ta plinătatea Duhului de strădania firii?

Imaginea scaunului de domnie și a *Celui Ce* părea a fi un chip de om, plin de strălucire, domină întreaga scenă a slavei divine. Întinderea cerului de cristal deasupra heruvimilor delimita, cu pacea sa, creația de Creator. O imagine care contrastează puternic cu frământarea haotică a lumii căzute în păcat (Psalm 2:1-4; 46:6). Prin proorocul Isaia, Dumnezeu spune: „*Cei răi sunt ca marea înfuriată, care nu se poate liniști și ale cărei ape aruncă afară noroi și mâl. Cei răi n-au pace, - zice Dumnezeul meu.*” (Isaia 57:20-21).

În ciuda frământărilor și dezastrului ce va urma, și chiar a emoțiilor de mânie, Ezechiel își îndeplinește misiunea cu siguranța și pacea care izvorăsc din cunoștința slavei lui Dumnezeu. Domnul Iisus a spus: „*Vă las pacea Mea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima și să nu se înspăimânte.*” (Ev. după Ioan 14:27).

Cum ai putea privi viitorul, cu pace deplină, în vremea de acum?

MARȚI – Citește: Ezechiel 2:1 – 10

Ezechiel a fost prevenit că oamenii nu vor îndrăgi mesajul lui. De aceea, înainte de a-i mostra, Ezechiel trebuie să se hrănească cu bocetele, plânsetele și vaietele ce urmează să le anunțe. Numai cine simte durerea din inima lui Dumnezeu poate să anunțe și judecățile Lui! Dumnezeu este supărat pe proorocii „*cari, dacă au ceva de mușcat cu dinții, vestesc pacea, iar dacă nu li se pune nimic în gură, vestesc războiul sfânt.*” (Mica 3:5). Numai cine se hrănește cu „*cuvintele credinței și ale bune învățături*” poate să pună în mintea și sufletul altora Cuvântul lui Dumnezeu (Vezi: 1 Timotei 4:6).

Cum te realționezi tu însuși la Cuvântul care îl mărturisești altora?

Faptul că sulul cărții era scris și pe dinlăuntru și pe dinafară, arată că profetul nu are voie să adauge nimic la descoperirea lui Dumnezeu.

Apostolul Ioan scrie: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele proorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei proorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.*” (Apoc. 22:18-19). Pavel mărturisește despre sine și despre colaboratorii săi: „*Căci noi nu stricăm (nu alterăm) Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu.*” (2 Corinteni 2:17). Este periculos să folosești Cuvântul pentru a-ți expune și argumenta propriile idei sau preconcepții!

Cum poți aborda cu responsabilitate și respect Cuvântul Domnului?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 3:1 – 27

Ezechiel a mâncat sulul, cum i s-a poruncit. Oricine propovăduiește Cuvântul trebuie să interiorizeze mesajul, făcându-l parte integrantă din viața sa: „*Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale cuvintele pe care ți le spun!*” (3:10). Cuvântul are o dulceață pe care o gustă numai cei ce își adâncesc privirile în el și îl acceptă ca lumină pe cărarea vieții. „*Ce dulci sunt cuvintele Tale pentru cerul gurii mele, mai dulci decât mierea în gura mea! Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.*” (Ps.119:103, 105). Ieremia mărturisește: „*Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele,...*” (Ieremia 15:16).

Ce te ajută să îți găsești plăcerea în Cuvântul Domnului?

Misiunea transculturală arată că barierele lingvistice pot fi depășite, dar bariera unei inimi împietrite nu! „*Nu ești trimis la un popor cu o vorbire încurcată și cu o limbă greoaie, ci la casa lui Israel.*” (3:4-6). Pavel mărturisește că în propovăduirea Evangheliei a căutat să dea la o parte orice piedică sau pricină de poticnire, în afară de pricina de poticnire a crucii. „*Iudeii într-adevăr cer minuni și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, Care pentru Iudei este o pricină de poticnire și pentru Neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este puterea și înțelepciunea lui*

Dumnezeu.” Această pricină de poticnire nu poate și nu trebuie dată la o parte; ar însemna renunțarea la Evanghelie (1 Corinteni 1:21-24). Dar aspectele culturale nu trebuie să fie o problemă care să-i împiedice pe oameni să primească Evanghelia (1 Corinteni 9:19-23).

Adevăratul obstacol în calea Evangheliei este inima împietrită a omului. Dumnezeu insită ca Ezechiel să le vorbească, măcar că nu vor asculta (2:5 și 3:11). De ce să mai vorbești când nu vor să asculte?

Care crezi că este rolul rugăciunii în deștelenirea inimii împietrite?

JOI – Citește: Ezechiel 3:1 – 27

Dacă Isaia este numit proorocul mesianic, Ezechiel este proorocul care vorbește cel mai mult despre Duhul Sfânt. Răpirea lui Ezechiel de către Duhul Domnului nu este singulară în Biblie. Ilie a fost răpit la cer într-un car de foc (2 Regi 2:1-11); în Fapte 8:39 citim că Duhul Domnului a răpit pe Filip; Ioan scrie despre răpirea sa în cer (Apocalipsa 4:1-2); Domnul Iisus S-a înălțat la cer; la a doua Sa venire, „*Toți vom fi răpiți, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.*” (1 Tesal. 4:16-17).

Cum trăim, știind că într-o zi, fără nici o veste, vom fi răpiți în slavă?

Oare, de ce mergea Ezechiel amărât și mânios în momentul în care l-a răpit Duhul? Când a ajuns în tabăra de la Tel Abib a stat înmărmurit șapte zile, asemenea prietenilor lui Iov (Iov 2:12-13). Probabil starea celor exilați și mesajul care avea să-l transmită îl îndurera. Sau poate era mânios la gândul că, deși sunt în starea în care sunt, totuși nu-l vor asculta. Domnul Iisus S-a mâniat în două împrejurări: Când ucenicii îi împiedeau pe copii să vină la El și când Fariseii și Irodianii foloseau handicapul unui om pentru a-L ispiti (Marcu 10:14 și 3:5). Apostolului Pavel i se întărâta duhul în Athena, la vederea unei cetăți pline de idoli (Fapte 17:16). Iar Domnul Iisus plângea pentru Ierusalim (Luca 19:41).

Suntem chemați să înțelegem alienarea și golul sufletesc din inimile semenilor noștri, fără să luăm parte la modul lor de viață (Vezi: 1 Petru 4:3-5). Adesea considerăm că nu este răspunderea noastră pentru cei nemântuiți. Spurgeon spunea că nimeni nu poate vesti Evanghelia cu

pasiune pentru Dumnezeu și compasiune pentru cei pierduți, până nu aude, în duhul minții lui, plânsetele și gemetele celor din Iad (Hades).

De ce suntem adesea nepăsători față de cei nemântuiți?

VINERI – Citește: Ezechiel 3:1 – 27

Misiunea lui Ezechiel era aceea de a fi păzitor sau străjer peste Israel. Isaia vorbește despre străjerii care mijlocesc zi și noapte înaintea lui Dumnezeu (Isaia 62:6-7). Ezechiel trebuie să înștiințeze pe cel rău să se întoarcă de la calea lui, iar pe cel neprihănit să nu se abată de la calea Domnului. Dacă cel rău se va întoarce, va fi salvat; dacă cel neprihănit se abate de la calea Domnului și nu se întoarce, va pieri. Responsabilitatea înștiințării revine profetului; dar a răspunsului, revine celui înștiințat. Deși Ezechiel vorbește despre soarta națiunii, el artă că responsabilitatea înaintea Domnului este a fiecăruia dintre ei.

Și azi, Duhul Domnului cheamă și rânduieste slujitori în biserică pentru desăvârșirea sau maturizarea credincioșilor, în vederea lucrării de slujire a bisericii și a societății, cu adevărul și dragostea lui Dumnezeu (Efeseni 4:11-15). Scriptura vorbește de responsabilitatea celor chemați să păstorească turma lui Hristos, ca unii cari vor da socoteală înaintea Domnului. (Citește: Fapte 20:26-28 și Evrei 13:17).

Ce răspundere ți-a încredințat Domnul în biserică și în familie?

Ezechiel era trimis la poporul Domnului. Iar, în această trimitere, s-a manifestat mereu slava Domnului. Astăzi, modul de a gândi și acționa al lumii pătrunde și în biserică prin refuzul mustrării. Apostolul Pavel scrie: „*Vă rugăm fraților să mustrați pe cei ce trăiesc în neorânduială.*” (1 Tesal. 5:14); „*De aceea mustră-i aspru ca să fie sănătoși în credință.*” (Tit 1:13); „*După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări.*” (Tit 3:10). Iuda, fratele lui Iacov, scrie: „*Mustrați pe cei ce se despart de voi; căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții fie-vă milă...*” (v.22-23). Iar, Domnul Iisus spune bisericii din Laodicea: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care îi iubesc.*”

(Apocalipsa 3:19). Mustrarea trebuie făcută întotdeauna cu scopul de a recupera pe cel greșit, pentru a îndrepta și nu pentru a abuza!

Cum privești răspunderea de a mustra și de a accepta mustrarea?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 3:1 – 27

Ezechiel a primit instrucțiunea de a intra în casă, deoarece robii de război de la râul Chebar aveau să-l lege cu funii, ca să nu mai poată ieși la ei, să-i mustre. *Când ei te vor lega cu funii, Eu îți voi lipi limba ca să fii mut și să nu-i poți mustra*, l-a înștiințat Domnul. Nu există situație mai periculoasă pentru viața spirituală, decât aceea când Duhul Domnului nu te mai mustră. Înainte de a trimite potopul, Dumnezeu a spus: „*Duhul Meu nu Se va lupta pururea cu omul.*” (Genesa 6:3).

Adesea, Domnul Iisus a spus: „*Cine are urechi de auzit să audă!*”. El a tălmăcit pilda Semănătorului numai celor ce au rămas în jurul Lui (Marcu 4:9-12). De ce lipsesc unii de la întâlnirea bisericii tocmai atunci când Domnul vorbește situației lor? Fiecare mesaj adresat celor șapte biserici din Asia Mică se încheie cu afirmația: „*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul!*” (Apoc. 2:7; 11; 17; 29; 3:6; 13; 22).

Cu ce atitudine asculți tu Cuvântul, când Domnul îți vorbește?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici, și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să fii mai dedicat Domnului?

CAP. 4—7

SEMNE PREVESTITOARE DE JUDECATĂ

*„Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cum se cuvine
și vor ști că Eu sunt Domnul.” (7:27)*

SĂPTĂMÂNA a – III – a

Când fiii lui Core descriu Ierusalimul, cetatea lui Dumnezeu, ei spun: *„Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, Sionul, în partea de Miazănoapte, este cetatea (reședința) Marelui Împărat.” (Psalmul 48:2).* În comentariul asupra cărții Ezechiel, ”BE Reverent”, Warren Wiersbe întitulează această secțiune: *„The Death of a Great City”, „Moartea unui Mare Oraș”.* El citează câteva afirmații despre Ierusalim: Talmudul Babilonian spune: *„Din cele zece măsuri ale frumuseții care au coborât în lume, Ierusalimul a luat nouă.” (Kidushin 49b).* Sau *„Cine n-a văzut Ierusalimul în splendoarea sa n-a văzut niciodată un oraș frumos.” (Succah 51b).* Despre Ierusalimul modern s-a spus: *„Este un loc în care oamenii trăiesc cu adevărat; este un loc care trăiește în ei.” (Samuel Heilman).*

Unul dintre evreii exilați în Babilon a compus următoarea cântare:

*Dacă te voi uita, Ierusalime,
să-și uite dreapta mea destoinicia ei!
Să mi se lipească limba de cerul gurii,
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,
dacă nu voi face din Ierusalim
culmea bucuriei mele! (Psalmul 137:5-6)*

În timp ce Napoleon se îndrepta spre Rusia, au întâlnit o procesiune de jale a Evreilor. *„De ce se jălesc așa tare, pe cine plâng?”* - a întrebat Napoleon. *„Își plâng orașul care a fost distrus în urmă cu mai mult de șaptesprezece secole.”* *„Un popor care-și plânge orașul după atâta timp nu poate să dispară din istorie!”* - a răspuns Napoleon. Până azi, în întreaga lume, când familiile evreilor sărbătoresc Paștele, încheie sărbătoarea spunând: *„Anul viitor, în Ierusalim!”*

LUNI – Citește: Ezechiel 4:1 – 17

Evreii deportați în Babilon ca prinși de război nu puteau accepta că Dumnezeu va abandona Ierusalimul. Starea lor era atât de jalnică, încât pentru ei era prea mult să mai audă și vestea că Ierusalimul va fi asediat și cucerit de Haldeeni. Ezechiel trebuia să transmită mesajul

Domnului prin acțiuni dramatice care să le capteze atenția. Cam în aceeași vreme, Ieremia a recurs și el la astfel de acțiuni simbolice. Domnul i-a spus să cumpere un brâu, să-l îngroape la râul Eufrat, unde a putrezit. Tot așa va nimici Domnul **mândria** peste măsură de mare a Ierusalimului (Ieremia 13:1-17). Apoi l-a trimis să cumpere un vas de pământ, să-l arunce în valea Ben-Hinom (Gheena) și să-l spargă. Tot așa va zdrobi Domnul pe Iuda și Ierusalimul pentru că **au refuzat să asculte** Cuvântul Domnului, **L-au părăsit** și **s-au închinat** lui Baal (Ieremia 19:1-15). Când au venit la Ierusalim delegațiile din Edom, Moab, Amon, Tyr și Sidon să încheie o alianță cu Zedechia împotriva lui Nebucadnețar, Ieremia le-a ieșit înainte, purtând un jug pe grumaz, și-i îndemna **să se încreadă** în Domnul și să accepte jugul Babilonului (Ieremia 27:1-22). Ieremia spera că Iuda se va întoarce cu pocăință la Domnul și că nu va mai veni judecata. Ezechiel fusese înștiințat de Domnul că asediarea și distrugerea Ierusalimului erau inevitabile.

Notează motivele pentru care judecata era inevitabilă:

Prevestirea asedierii Ierusalimului a fost ilustrată pe o cărămidă de lut nearsă, pe care Ezechiel a săpat harta cetății. Apoi a împresurat-o din toate părțile. Soldații de lut nu erau un joc pentru copii, ci o avertizare severă pentru evrei. Tigaia de fier indica izolarea Ierusalimului și lipsirea lui de orice ajutor. În acele momente Ezechiel nu putea să vorbească (3:26). Tabloul era atât de sugestiv, încât oricine îl vedea putea să înțeleagă mesajul. Înțelegi ceea ce se întâmplă în jurul tău?

Cum îți captivează Dumnezeu atenția cu privire la soarta națiunii?

MARȚI – Citește: Ezechiel 4:1 – 17

Ierusalimul era zidit pe stâncă și era clădit din piatră. Cărămida sau tăblia de lut pe care Ezechiel a trasat macheta Ierusalimului simboliza Babilonul care fusese clădit din cărămizi (Vezi: Genesa 11:3 și 9). Prin aceasta Dumnezeu arăta că Ierusalimul ajunsese mai vinovat decât Babilonul, și mai fragil decât acesta. Tigaia de fier pusă ca zid de fier între prooroc și macheta Ierusalimului ilustra zidul despărțitor dintre Dumnezeu și Iuda. Însuși Dumnezeu era Acela care asedia Ierusalimul.

„Veți ști atunci ce înseamnă să-Mi trag Eu mâna de la voi. Eu, Domnul am vorbit.” (Numeri 14:34-35).

Isaia anunțase vremea când Israelul și Ierusalimul vor fi în grija specială a Domnului. „Iată că te-am săpat pe mâinile Mele și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei.” (Isaia 50:16). Ce diferență între a fi săpat pe o tăblie de lut sau pe mâinile Domnului!

Cât de mult Îl simți pe Dumnezeu implicat în viața ta, prin aprobare sau dezaprobare, prin ocrotire sau disciplinare?

Deosebit de importantă este imaginea unei tigăi de fier, pusă ca un zid între prooroc și cetate. Ca preot, Ezechiel știa că tigaia era folosită la Templu pentru a pregăti darul de mâncare oferit Domnului; *o turtă coaptă în tigaie, făcută din floarea făinii, nedospită și frământată cu untdelemn* (Levitic 2:5). Tocmai închinarea lor coruptă de păcat și idolatrie a devenit simbolul despărțirii de Dumnezeu și un motiv al judecății. Mai degrabă un oraș în ruine, Templu distrus și poporul risipit printre neamuri, decât o mărturie atât de proastă între celelalte națiuni. Prin Isaia, Dumnezeu a spus: „Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, Mi-e scârbă de tămâie! Nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!... Sărbătorile voastre, Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi!” (Isaia 1:10-15). Iar Pavel îndeamnă: „Să prăznuim dar praznicul, nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimile curăției și adevărului.” (1 Corint. 5:6-8)

Cât de periculoasă devine situația în care Dumnezeu nu mai poate accepta închinarea copiilor Săi! Închinarea bisericii ar trebui să ne pregătească pentru săptămâna în care am intrat. Iar modul în care trăim în timpul săptămânii pregătește închinarea noastră ca biserică.

Cum ar trebui să privim închinarea și celebrarea Domnului?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 4:1 – 17

Ezechiel trebuia să stea culcat pe partea stângă, cu fața spre împărăția de Nord a lui Israel, 390 de zile. Apoi, 40 de zile, pe partea dreaptă cu fața spre Sud, spre Iuda și Ierusalim. Ca preot, Ezechiel era chemat să

aducă și să poarte înaintea Domnului nelegiuirea celor două împărății. Dar nu i se cerea să aducă jertfe de ispășire, deoarece acum Evreii trebuiau să-și primească pedeapsa pentru păcatele lor. Cât de chinuitoare trebuie să fi fost această experiență. Dar nu era decât o zi pentru un an! Dumnezeu spusese poporului: *„Nu te-am chinuit cu daruri de mâncare și nu te-am obosit cu jertfe de tămâie. Dar, tu M-ai chinuit cu păcatele tale și M-ai obosit cu nelegiuirile tale.”* (Isaia 43:23-24). Și asta nu câteva zile, ci câteva secole de răzvrătire și neascultare. Câtă răbdare are Dumnezeu cu noi!

Hristos a stat ținut pe cruce pentru păcatele noastre! *„Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El.”* (Isaia 53:5). *„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn”* (1 Petru 2:24). *„El S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău.”* (Gal. 1:4)

Înțelegeți tu, grozăvia păcatului și a neascultării?

Faptul că Ezechiel trebuia să mânânce pâinea cu cântarul și apa cu măsură era semnul grozăviei foametei pe care o vor îndura cei asediați în Ierusalim. Hrana celor întemnițați era doar *”pâinea și apa întristării”* (2 Cronici 18:26). Modul în care proorocul trebuia să-și coacă pâinea ilustra umilința și disperarea prin care aveau să treacă cei asediați. Reacția lui Ezechiel la modul în care trebuia să-și coacă pâinea arată teama de a încălca regulile levitice. Petru a avut o reacție similară, când Domnul l-a trimis în casa sutașului Corneliu (Vezi: Fapte 10:9-15). Oamenii sunt mai atenți la reguli decât la relația personală cu Dumnezeu. Sunt mai satisfăcuți când respectă reguli și mai relaxați când e vorba de relația personală cu Dumnezeu.

Cum cultivi relația ta personală cu Dumnezeu?

JOI – Citește: Ezechiel 5:1 – 17

Următorul semn era sabia ascuțită, care rade capul și barba ca un brici. Despre Asiria, Domnul spusese că este *un brici luat cu chirie de dincolo de Râu (Eufrat), pe care îl va folosi să radă capul, părul de pe picioare, chiar și barba* (Isaia 7:20). Acum Haldeenii vor fi briciul și sabia care

va rade Iuda și Ierusalimul. Prin Habacuc, Dumnezeu spusese: „*lată voi ridica pe Haldeeni, popor turbat și iute,... El este grozav și înfricoșat... Tot poporul acesta vine numai să jăfuiască*” (Cap. 1:6). Este suficient ca Dumnezeu să dea drumul răului care dospește pe pământ și judecățile Lui se împlinesc. Evenimentele istoriei nu scapă de sub controlul lui Dumnezeu, nici atunci când uneltele mâniei Lui sunt cei răi. Ne-am obișnuit cu gândul că Dumnezeu se preocupă de veșnicia noastră. S-a retras El din istoria umanității? Au scăpat oare atentatele din Europa de sub controlul Său?

Are Dumnezeu ceva de spus societății de astăzi și Bisericii Lui?

VINERI – Citește: Ezechiel 5:1 – 17

Ezechiel a cântărit părul ras și l-a împărțit în trei grămăjoare: O treime arsă în foc, o treime tocată cu sabia și o treime aruncată în vânt. Apoi, a prins câteva fire aruncate în vânt. Din acestea a mai ars câteva. Firele rămase aveau să reprezinte rămășița lui Iuda. Prin aceste gesturi profetice, vorbea direct Dumnezeu: „*Să știe că Eu, Domnul am vorbit în mânia Mea...; Eu, Domnul o spun...; Eu, Domnul vorbesc.* (Cap. 5:13; 15; 17). Istoria biblică a poporului Israel ar trebui să fie un semn de avertizare pentru noi (1 Corinteni 10:6-11).

Să nu pierdem din vedere că există situații, în care cel mântuit săvârșește păcate care duc la moartea sa fizică (1 Ioan 5:16-17). Anania și Safira au mințit pe Duhul Sfânt și au murit (Fapte 5:1-11); Pavel și biserica din Corint au decis să dea pe mâna Satanei pe cel ce trăia în păcat și aceasta „*pentru nimicirea cărnii, ca duhul lui să fie mântuit în ziua Domnului Iisus.*” (1 Corinteni 5:5). Pavel spune că cei ce iau Cina Domnului în chip nevrednic sunt pedepsiți (disciplinați) de Domnul, ca să nu fie osândiți o dată cu lumea (1 Corinteni 11:27-32). Ne place să vorbim de bunătatea lui Dumnezeu și uităm adesea să umblăm smeriți înaintea Lui. Dar „*harul ne învață să o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie.*” (Tit 2:11-13).

Cu câtă atenție privești umblarea ta în ascultare de voia Domnului?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 5:1 – 17

Dumnezeu vorbește în dragostea Lui, dar și în mânia Lui. Dumnezeu este prezent atât în binecuvântări, cât și în pedepsele prin care disciplinează (Evrei 12:5-11). „*Pentru că ați fost mai îndărătnici decât neamurile care vă înconjoară,*” (5:7), de aceea trimite Dumnezeu judecata. Măsurile pe care le va lua Dumnezeu împotriva lor sunt îngrozitoare. Dar El va face aceasta după secole de îndelungă răbdare. Fără pocăință, în strâmtorarea lor, oamenii arată ce este mai rău în ei. Canibalismul se va practica pe scară extinsă (5:10).

Oare, fără judecată și pedeapsă, poate fi oprită omenirea de pe drumul depravării morale și a întunecimii spirituale. De curând, într-o școală din SUA, s-a solicitat să se predea copiilor *Satanismul*. Cu câtă timiditate încearcă justiția să stăvilească și la noi relele din societate. Ne mai surprinde că, „*Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu...* (Romani 1:18). Poate întrebarea potrivită ar fi de ce întârzie Dumnezeu să pedepsească?

Când ați primit Evanghelia, spune Pavel; „*De la idoli, v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului, Cel viu și Adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe Care L-a înviat din morți: pe Iisus, Care ne izbăvește de mânia viitoare.*” (1 Tesaloniceni 1:9-10). Deaspre această mânie care va veni peste întregul pământ vorbește apostolul Ioan (Apoc. 3:10; 6:16-17; 19:15). Copii Domnului vor fi izbăviți atunci.

Cât ești de conștient că mânia viitoare poate izbucni în orice clipă?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să fii mai alert și mai atent în viață?

CAP. 4—7

SEMNE PREVESTITOARE DE JUDECATĂ

„Le voi face după umbletele lor, îi voi judeca după cum se cuvine și vor ști că Eu sunt Domnul.” (7:27)

SĂPTĂMÎNA a – IV – a

Ezechiel nu putea vorbi decât atunci când Dumnezeu îi deschidea gura. Acum este un astfel de moment. Mesajul de judecată este adresat munților, dealurilor, văgăunilor și văilor; toate pline de idoli.

LUNI – Citește: Ezechiel 6:1 – 14

Evreii au amestecat închinarea adusă Domnului cu închinarea adusă zeilor, Baal și Astarteea. *Ba'al* înseamnă: *Domn, Stăpân, Proprietar, Soț*. Prin Legământul de la Sinai, Israel a devenit poporul Domnului; iar țara era proprietatea Lui. (Vezi: Levitic 25:23; 26:1 și 12-13). De aceea ar fi trebuit să-L onoreze ca *Domn, Stăpân, Proprietar și Soț*; dar ei au umplut țara cu idoli Canaanului. Zeița Astarteea (Ishtar) era numită „*împărăteasa cerului*”. Ieremia îi mustră în Egipt pe evreii care au fugit de teama represaliilor, pentru-că l-au ucis pe Ghedalia, guvernatorul pus de Nebucadnețar peste Iuda, după distrugerea Ierusalimului. Iată răspunsul femeilor dat lui Ieremia:

Nu te vom asculta din nimic în cele ce ne-ai spus în numele Domnului. Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră și anume: să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre, în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pâine de ne săturam, eram fericiți și nu treceam prin nici o nenorocire!

Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate și am fost nimiciți de sabie și de foamete. De altfel, când aducem tămâie împărătesei cerului și-i turnăm jertfe de băutură, oare fără voia bărbaților noștri îi pregătim noi turte, ca s-o cinstim făcându-i chipul și-i aducem jertfe de băutură? (Ieremia 44:15-19).

Judecata Domnului nu este capricioasă, ci răscumpărătoare. Scopul judecății era acela de a le reaminti că IaHWeH este Domnul, *Adonai*. Începând cu acest capitol expresia: „*Și veți ști că Eu sunt Domnul!*” apare de 53 de ori în cartea Ezechiel. Dacă Iuda și Ierusalimul L-ar fi onorat pe Dumnezeu ca Domn, nu ar fi alergat după alți dumnezei.

Omul crede că își este propriul stăpân și domn. Esența păcatului stă în întoarcerea cu abstenție spre noi înșine și singura preocupare este aceea a drumurilor proprii. *„Noi răătăceam cu toți ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui.” (Isaia 53:6)* Citește și: Romani 1:21-23.

Ce înseamnă să-L recunoști pe Dumnezeu în căile tale? (Prov. 3:5-8)

Mântuirea înseamnă mai mult decât iertarea de păcate. Mântuirea implică acceptarea domniei lui Iisus pentru întreaga viață: *„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Iisus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10:9).* Biblia avertizează: *„S-au strecurat printre voi oameni neevlavioși, cari schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Iisus Hristos (Iuda v. 4).*

Dacă în cartea Ezechiel expresia: *„Și veți ști că Eu sunt Domnul!”*, apare de 53 de ori, tot de 53 de ori afirmă și Noul Testament: *„Iisus Hristos este Domnul!”*. Aceasta era mărturia martirilor creștini în arenele romane, când erau arși pe rug sau erau dați pradă fiarelor.

Ce înseamnă pentru tine domnia lui Iisus Hristos?

MARȚI – Citește: Ezechiel 6:1 – 14

Înălțimile erau locuri de închinare dedicate zeilor Baal și Astarteea. Se credea că pe vârfurile munților și sub copacii stufoși existau energii, puteri spirituale, pe care păgânii le invocau. Acolo se ridicau altare de piatră pentru aducerea de jertfe animale și umane. Oasele erau împrăștiate în jurul altarelor. La fiecare altar era un stâlp închinat soarelui și un cort cu un mic altar pentru tămâie, dedicat Astarteei. Aici închinătorii mâncau din carnea jertfelor și practicau prostituția sacră. (1 Regi 14:23; 2 Regi 21:3). Prin această practică, Baal și Astarteea erau încurajați în legătura lor conjugală și astfel se credea că se asigură fertilitatea țării, ogoarelor, pomilor, turmelor și chiar fertilitatea familiei. Pentru a asigura prosperitatea, în lumea antică, prostituția era ridicată la rang de practică religioasă la multe popoare.

Astăzi, Hollywood-ul, programele TV de entertainment, de distracție și amuzament, pub-urile și mai ales internetul reprezintă „altarele”, pe care se jertfesc copiii, adolescenții, tinerii și adulții prinși în capcana dependenței de pornografie, droguri și violență. Vidul spiritual din sufletul oamului secularizat atrage fără discernământ toate gunoaiele.

În ce mod și cu ce se umple sufletul tău?

Religia Canaanului a fost o capcană pentru copiii lui Israel, încă din momentul când se apropiau de Canaan. Balaam l-a învățat pe Balac să trimită fetele Moabite să-i invite pe tinerii israeliți la celebrarea dumnezeilor lor și să se dedea la curvie (Numeri 25:1-2). În vremea lui Manase s-a ajuns până acolo, încât au fost zidite altare închinat lui Baal și Astarteei chiar în Templu. Pentru sodomiți (homosexuali și lesbiene) au fost zidite camere în incinta Templului; iar preoții înălțimilor erau dintre Leviți (2 Regi 23:7-9; Ezechiel 44:10). Practicau sacrificarea copiilor, descântecele și vrăjitoriile (2 Cronici 33:3-7).

Învățătura lui Balaam s-a strecurat chiar și în unele biserici din veacul apostolic (Apoc. 2:14 și 20; 2 Petru 2:14-15 și 18; Iuda v. 11). Biblia condamnă curvia, pornografia, homosexualitatea, zoofilia și abuzurile sexuale (Exodul 20:14; Matei 5:27-28; Fapte 15:29; 1 Corinteni 5:9-13; 2 Timotei 3:6-9). Se pare că în orgiile sexuale sunt implicate și duhurile demonice, care tânjesc după posesiunea trupului altuia (Iuda v.6-7). Poate la aceasta se referă expresia: „*adâncimile Satanei*” (Apoc. 3:24).

Cum pătrunde influența unei societăți decadente în biserici?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 6:1 – 14

Judecata divină era necesară să purifice rămășița împrăștiată printre neamuri (6:8-10). Amos vorbește despre rămășița regatului de Nord, în termeni similari: „*După cum păstorul scapă din gura leului numai două bucăți de picioare (unghiile, copitele) sau un vârf de ureche, așa vor scăpa copiii lui Israel*” (Amos 3:12). Deși rămășița reprezintă speranță, ea trebuie înțeleasă în primul rând ca rezultat al judecății.

Rămășița nu are nici un motiv să se mândrească. Scăparea ei se datorează numai harului și nu unor merite personale sau de grup. Unele grupări religioase pretind că ele ar reprezenta rămășița despre care vorbește Scriptura; și numai cei ce aparțin „rămășiței” vor fi mântuiți. În realitate, Biblia vorbește despre rămășița lui Israel. La sfârșitul istoriei, Dumnezeu va mântui rămășița lui Israel, prin har (Vezi: Zaharia 13:8-9; Romani 9:27; 11:5-8 și 25-26; Apocalipsa 12:17).

De ce nu are rămășița nici un motiv de laudă?

JOI – Citește: Ezechiel 7:1 – 27

Cuvântul *„Vine!”*, care se repetă cel mai mult, indică certitudine: *„Vine sfârșitul! Vine sfârșitul! Iată că a și venit!”* Ezechiel vede ziua judecății Domnului: *„Iată ziua! Iat-o că vine!”* Această repetiție arată că nu există nici o îndoială cu privire la ceea ce urmează. Evreii așteptau Ziua Domnului în speranța că va aduce judecata asupra celorlalte națiuni. Amos întreabă, *„Ce așteptați voi de la Ziua Domnului?”* (Amos 5:18). Domnul nu vede nici un semn de pocăință la poporul Său. Judecata este gata să înceapă de la casa lui Dumnezeu (1 Petru 4:17-18). *„Dumnezeu a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate”* (Fapte 17:31). Și orice zi rânduită vine! Semnele vremurilor ne spun!

Cum te pregătești pentru Ziua Domnului? Ai în vedere Ziua aceea?

Mesajul judecății nu este plăcut și este foarte ușor uitat. Scopul judecății este amintit din nou: *„Și veți ști că Eu sunt Domnul!”* (v.4; 9; 27). Disciplina prin care ne trece Dumnezeu reînnoiește preocuparea noastră pentru cele spirituale. Generațiile care trăiesc doar pentru distracții pierd sensul real al vieții. *„Vine vremea, se apropie ziua de necaz și nu de bucurie pe munți!”* (v. 7). Înălțimile pe munții lui Israel erau locuri de destrăbălare, beție și desfrâu. Și aceasta în numele unei închinări care promitea prosperitate. Dumnezeu a promis și a oferit prosperitate, în măsura respectării Legământului Său (Deut. 28:1-14).

Scopul Domnului era să facă din Israel o mărturie a sfințeniei Sale pe pământ: *„Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt Sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am*

pus deoparte dintre popoare ca să fiți ai Mei!” (Levitic 20:26). Omul vrea ca Dumnezeu să-l facă fericit; Dumnezeu vrea să ne facă sfinți și așa să fim fericiți. După ce i-a invidiat pe cei răi cărora le mergea bine, Asaf ajunge la înțelepciunea pe care o exprimă astfel: „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu.” (Psalmul 73:28).

Cum înțelegi tu fericirea? Ce diferență vezi între distracție și fericire?

VINERI – Citește: Ezechiel 7:1 – 27

Alegerea înseamnă privilegii, dar implică și responsabilitate. „*Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului; de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.*” (Amos 3:2). De multe ori, poporul Israel a urmărit doar prosperitatea, ori de unde ar fi venit ea! Din pricina neascultării, Domnul i-a pedepsit în propria țară, prin popoare care i-au asuprit. Dar acum a venit ziua să fie izgoniți din țară și să fie împrăștiați printre națiuni (Deuteronom 28:62-67). Când Cuvântul nu-i pătrunde pe oameni, tragediile îi pot apropia de Dumnezeu. Menirea noastră este să mijlocim, să mărturisim și să întrupăm Cuvântul. Dacă mărturia Bisericii va fi compromisă, fără putere și lipsită de har, dacă societatea va fi prea împietrită, Dumnezeu va aduce vremuri de încercare și judecată peste lume.

Ce ar trebui să facem, astfel încât să vină de la Domnul vremuri de înviore, nu de încercare? (Citește: Fapte 3:19-21; 2 Petru 3:11-12)

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 7:1 – 27

Când Ierusalimul va fi împresurat, veselia și distracția vor fugi, economia țării se va prăbuși. Nici cumpărătorul, nici vânzătorul nu vor mai avea nici o satisfacție. Toate categoriile sociale vor suferi. Cei ce vor încerca să evadeze vor fi măcelăriți; cei ce vor rămâne în Ierusalim vor fi pieri din pricina foametei și a molimilor. Câțiva fugari scăpați se vor văita prin văi ca niște porumbei sălbatici. Vine ziua când aurul și argintul nu-i va mai ajuta. Atunci le va fi scârbă de bogățiile care le-au strâns. Materialismul și hedonismul care i-au înstrăinat de Dumnezeu nu vor avea atunci nici o valoare. Societatea fără Dumnezeu nu are

suport spiritual și moral; mândră și fragilă, se va prăbuși în golul sufletesc pe care l-a creat. Nu suntem diferiți de evreii care s-au încrezut în bogăția și înțelepciunea lor.

Cum trăiești viața de zi cu zi, știind că tot ce va rămâne în final va fi doar ce a lucrat Dumnezeu în tine și prin tine (Vezi: Efeseni 2:10)?

Sistemul politic se va prăbuși și se va instala haosul religios și social. Preoții și proorocii mincinoși nu vor mai avea soluții. Liderii politici vor căuta alianțe, dar fără scăpare. Domnul va aduce un popor mai rău decât Iuda, să-și pedepsească propriul popor. De ce ar face Dumnezeu așa ceva? El este gelos pentru poporul Său! Nu poate accepta ca poporul ales să pângărească Sfântul Locaș. Da, va permite *nelegiuirilor pământului* să-l pângărească Casa! Când Domnul Își va întoarce fața de la poporul Său, vor năvăli *prădătorii* care vor distruge Templul, vor duce vasele sfinte în Babilon și le vor pângări. *Pregătiți lanțurile!* – spune Domnul. Lanțurile, cătușele sunt semnul captivității. Sentința a fost dată din pricina violenței și crimelor săvârșite în țară. În loc de prosperitate și solidaritate, exilul va aduce doar pierderi, confuzie, durere și disperare. Tot ce avea să se întâmple fusese scris în cartea lui Moise. Pe malurile râurilor Babilonului, evreii vor recunoaște că judecata a fost dreaptă. Vor ști atunci că IaHWeH este Domnul!

În cine îți pui cu adevărat încrederea? De la cine aștepti soluții?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să te pregătești pentru venirea Domnului?

CAP. 8—11

CÂND SLAVA DOMNULUI SE ÎNDEPARTĂ

„Vezi tu marile urâciuni, pe care le săvârșește aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze de sfântul Meu locaș?” (8:6)

SĂPTĂMÂNA a – V – a

Ezechiel a vorbit despre slava Domnului mai mult decât oricare alt prooroc. El a văzut slava Domnului la râul Chebar. Totodată, el a văzut cum slava Domnului S-a îndepărtat din Templu. În final, Ezechiel va vedea slava Domnului întorcându-se în Ierusalim și umplând Templu. Dumnezeu promisese lui Moise că într-o zi, *slava Domnului va umple tot pământul (Numeri 14:21-23)*. Iată cum vorbește Ezechiel despre slava Domnului în primele capitole:

*Ca înfățișarea curcubeului care stă în nor într-o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lumini strălucitoare care-l înconjura. Astfel era arătarea **slavei Domnului**. (1:28).*

*Și Duhul m-a răpit și am auzit înapoia mea dârdâitul unui mare cutremur de pământ: **slava Domnului** s-a ridicat din locul ei. (3:12)*

*M-am sculat și m-am dus în vale; și iată că **slava Domnului** s-a arătat acolo, așa cum o văzusem la râul Chebar. Atunci am căzut cu fața la pământ. (3:23)*

*Și iată că **slava Dumnezeului lui Israel** era acolo, așa cum o văzusem în vale. (8:4)*

***Slava Dumnezeului lui Israel** s-a ridicat de pe heruvimul pe care era și s-a îndreptat spre pragul Casei; (9:3)*

*Atunci **slava Domnului** s-a ridicat de pe heruvimi și s-a îndreptat spre pragul Casei, așa încât Templul s-a umplut de nor și curtea s-a umplut de strălucirea **slavei Domnului**. (10:4)*

***Slava Domnului** a plecat din pragul Templului și s-a așezat pe heruvimi. (10:18)*

*Heruvimii și-au întins aripile și s-au înălțat de pe pământ sub ochii mei; S-au oprit la intrarea porții Casei Domnului spre răsărit; și **slava Dumnezeului lui Israel** era sus deasupra lor. (10:19)*

*Heruvimii și-au întins aripile, însoțiți de roți, și **slava Dumnezeului lui Israel** era sus deasupra lor. (11:22)*

***Slava Domnului** s-a înălțat din mijlocul cetății și s-a așezat pe muntele de la răsăritul cetății. (11:23)*

LUNI – Citește: Ezechiel 8:1 – 18

Printre privilegiile de care s-a bucurat Israel, era prezența slavei lui Dumnezeu: „*Ei sunt Israeliti, au înfierea, **slava**, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii și din ei a ieșit, după trup, Mesia, Dumnezeu binecuvântat în veci.*” (Romani 9:4-5). Fără prezența Domnului, Templu era doar o clădire, ca ori care alta!

Slava Domnului, văzută sau nevăzută cu ochii noștri fizici, însoțește întotdeauna prezența Sa. Ceea ce face dintr-o comunitate, popor al Domnului, este prezența Sa. Când se adună Biserica la un loc, și când intră un necredincios în adunare, acesta „*va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.*” (1 Corinteni 14:25). Dacă cei ce intră în adunare nu trăiesc simțământul că Dumnezeu este acolo și nu se închină Domnului, atunci au participat doar la un program religios. În închinarea noastră, prezența Domnului face toată diferența! În mijlocul laudelor e prezent Dumnezeu (Psalm 22:3; Psalm 100).

**Cum conștientizezi prezența lui Dumnezeu, în închinarea Bisericii?
Se închină inima ta, în laudă, în rugă și în ascultare de Cuvânt?**

Trecuse aproximativ un an și două luni de la prima viziune (31 Iulie 593—17 Septembrie 592 î.H.). Bătrânii lui Iuda au venit să-l vadă. Iudeii deportați și-au ales lideri, potrivit rânduielii din țară. În cea mai mare parte a zilei, Ezechiel stătea în casă, culcat pe partea dreaptă cu fața spre Iuda și Ierusalim. Pe cărămida nearsă era zugrăvită cetatea Ierusalimului împresurată. În acel moment, Ezechiel a fost răpit de Duhul și dus în Templu de la Ierusalim. Dacă a fost răpit fizic sau numai în vedenie, nu știm. La întoarcere, el mărturisește: „*Pe mine însă m-a răpit Duhul și m-a dus iarăși, în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldeea, la prinșii de război. Și astfel vedenia, pe care o avusesem a pierit de la mine.*” (Cap. 11:24).

Pavel a fost răpit la al treilea cer. După cum mărturisește el, numai Dumnezeu știe, dacă a fost răpit în trup, sau nu (2 Corint. 12:1-4). Cel care l-a răpit pe Ezechiel era *Același* care stătea pe tronul de slavă la râul Chebar (Compară: 8:2 cu 1:26-27). Însuși Domnul a fost ghidul lui Ezechiel în Templu. Cum te-ai simți în Casa Domnului, în Biserică, dacă ai ști că Domnul trece printre rânduri și vede ce este în inima ta?

Cu ce așteptări vii să asculți Cuvântul Domnului în Biserică?

MARȚI – Citește: Ezechiel 8:1 – 18

La intrarea în Templu era *idolul geloziei*, așezat în partea de Nord a altarului. Dinspre Nord avea să vină judecata. Se pare că acesta era chipul Astarteei. Cu circa 30 de ani mai înainte, regele Iosia a dărâmat chipul Astarteei pe care l-a așezat Manase în Templu (2 Regi 21:7; 23:6). Acum Astarteea era din nou în Templu. Cartea lui Ezechiel descoperă partea întunecată a istoriei poporului Israel. Însuși împăratul Solomon, cel care a construit Templul, a mers după Astarteea, a zidit înălțimi și altare pe muntele din fața Ierusalimului (1 Regi 11:4-8; 2 Regi 23:12-14). Aceste altare erau dedicate Ba'al-ilor. Ba'al avea diferite nume la diferite popoare (Osea 2:17). În antichitate se credea că Baal era unul din cei 70 de copii-zei ai Astarteei. Incestul între Baal și Astarteea nu era o problemă pentru păgâni.

Pentru Dumnezeu, *„idolul geloziei care provoacă gelozie”*, reprezenta un groaznic afront. De ce ar fi Dumnezeu gelos? Legământul Domnului cu Israel era asemenea legământului dintre un soț și o soție (Ieremia 31:32). Prin legământ Dumnezeu spune: *Eu sunt al vostru și voi sunteți ai Mei!* Încă prin Moise, Dumnezeu a avertizat: *„Mi-au întărit gelozia prin ceea ce nu este Dumnezeu; M-au mâniat prin idoli lor deșerți. Și Eu îi voi întări la gelozie printr-un neam care nu e un popor. Îi voi mânia printr-un neam fără pricepere”* (Deuter. 32:21). Ceea ce consideri mai presus de relația cu Dumnezeu devine idol.

Ce consideri mai necesar decât relația cu Domnul, uneori în viață?

Cât de surprinzător este faptul că în Templu, în mijlocul idolilor, se arată totuși slava Domnului! El nu se grăbește să-și retragă slava, deoarece *„Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie”* (Exod 34:6). Totuși, cu toată îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, această stare de lucruri nu poate continua la nesfârșit. Cu durere, Domnul îi va arăta lui Ezechiel și alte urâciuni care se petreceau în Templu. Amestecul dintre idolatrie și închinarea adusă Domnului este de neacceptat!

Avertizarea adresată creștinilor este categorică: *„Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți lua parte la masa Domnului și la masa dracilor.”* (1 Corinteni 10:21).

Același apostol avertizează, întrebând: *„Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial (Ba'al)? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului Cel viu, cum a zis Dumnezeu: ‘Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.’”* Deci, *„Nu luați de loc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.”* (Efeseni 5:11-12). În seara Cinei, Iisus S-a rugat: *„Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.”* (Ioan 17:15-16).

Cum am putea să fim în lume și totuși lumea să nu fie în noi?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 8:1 – 18

Domnul i-a arătat lui Ezechiel un loc secret în zidul din curtea Templului. Aici a descoperit tot felul de chipuri de târătoare și de dobitoace pictate ca icoane pe pereți. Aceste icoane erau reprezentări ale idolilor împrumutați de Evrei din Egipt. Cei șaptezeci de bătrâni formau consiliul de conducere după rânduiala stabilită de Moise (Vezi: Exod 24:1 și Numeri 11:16). Ezechiel a recunoscut între ei pe Iaazania (al cărui nume înseamnă *laHWeH ascultă*), fiul lui Șafan logofătul. Pe vremea împăratului Iosia, logofătul Șafan condusesese lucrările de restaurare a Templului, împrejurare în care a fost găsită Cartea Legii, *Thora* (2Regi 22:8-11). Într-o singură generație, Evreii au trecut de la reformă religioasă la decădere spirituală. Experiența aceasta ar trebui să fie un semnal de alarmă și pentru noi!

Ce transmiți generației tale și celei viitoare prin modul tău de viață?

Bătrânii lui Israel tămâiau idolii Egiptului în speranța că Egiptenii vor interveni să-i izbăvească de babilonieni. Se închinau în întuneric, pe ascuns, de teama babilonienilor. Se temeau de babilonieni, dar nu se temeau de Domnul! Când oamenii părăsesc frica de Domnul, ajung să

se teamă de oameni; să se închine creaturilor, în locul Creatorului. Astfel criza spirituală este urmată de criza morală și de criza socială. Întunericul spiritual produce decădere morală și nedreptate socială (Romani 1:22-32). Liderii lui Israel se închină la idoli, pentru-că zic ei: „*Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul țara aceasta!*” În consecință, poporul aplică aceeași (ideo) teologie, în viața de fiecare zi: „*Țara este plină de omoruri și cetatea este plină de nedreptate, căci ei zic: Domnul a părăsit țara și Domnul nu vede nimic!*”(9:9).

Ce impact au învățătura și închinarea în viața ta de fiecare zi?

JOI – Citește: Ezechiel 8:1 – 18

Domnul l-a condus apoi pe Ezechiel la intrarea dinspre Nord a Templului, unde un grup de femei îl plâneau pe *Tammuz*, zeul Mesopotamian al vegetației. Se credea că acest zeu, ucis de un bour mitologic, coboară în tenebrele de sub pământ în anotimpul secetos, apoi revine o dată cu anotimpul ploios, readus la viață de lacrimile zeiței Ishtar (Astarteea). Când seceta verii usca vegetația, femeile plâneau pierderea virilității zeului, iar prin lacrimile lor credeau că vor grăbi revenirea la viață a acestuia. Ezechiel nu explică cum de au ajuns femeile din Iuda să-l plângă pe Tammuz, și încă în Templu. În loc să-și plângă păcatele, femeile plâneau un simbol al senzualității.

Când oamenii pierd cunoașterea lui Dumnezeu, se îndreaptă spre tot felul de mituri și practici oculte. „*Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință. Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda...*” – spune Dumnezeu (Osea 4:6). Iar Pavel scrie: „*Fiindcă nu au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestемate, ca să facă lucruri neîngăduite.*” (Romani 1:28).

Te miră decăderea lumii antice? Ce părere ai despre lumea de acum?

Omul postmodern a ajuns la convingerea că universul nu este un sistem material închis, ci unul spiritual deschis. Dar el se deschide spre universul spiritual fără nici o busolă. Pentru el toate religiile sunt la fel. Iar adevărul este doar acela, care îl satisface pe el personal. În

prezent suntem martorii reînvierii religiilor păgâne. Animismul, șamanismul, sexual yoga, mișcarea integrării spirituale în absolut, satanismul și alte mișcări oculte vin cu oferte tot mai atrăgătoare pentru omul pustiit sufletește de materialismul zilelor noastre. Mișcarea New Age reprezintă un amestec de misticism oriental și religii care sunt orientate spre "mama" natură, cu elemente preluate din creștinism, chiar din Evanghelii. Cea mai înșelătoare manifestare, care pătrunde chiar în biserici evanghelice, este aceea care confundă lucrarea Duhului Sfânt cu exepriențe de sorginte păgână. Există acum proorocițe charismatice care de la amvoane imită *sâsssâitul* șarpelui și experimentează public *transe erotice*, prin „*puterea Duhului Sfânt*”.

Cum poți evita experiențe spirituale și învățături dubioase?

VINERI – Citește: Ezechiel 8:1 – 18

Și asta nu e tot, vei vedea alte urâciuni și mai mari! În locul cel mai sfânt din curtea Templului, între pridvorul de intrare în Sanctuar și altarul de aramă pe care se aducea jertfa necurmată, un loc în care aveau acces numai preoții, douăzeci și cinci de bărbați se închinau soarelui. Aceștia și-au întors dosul spre Templu și fața spre răsărit. În felul acesta au încălcat porunca Domnului din legământul încheiat cu ei (Deuteronom 4:15-19). Dezintegrarea spirituală s-a dezvoltat din interior prin sincretism (amestec) religios. Consecințele pe plan social nu au întârziat să apară, prin abuzuri de tot felul. Expresia: „*Își apropie ramura de nas*” însemna un gest de batjocură la adresa lui Dumnezeu. Comportarea lor idolatră, abuzivă și imorală îl sfida pe Dumnezeu.

Cei ce se cred foarte spirituali sunt aroganți și sfidători! Oare de ce?

Realitățile zugrăvite de Ezechiel par desprinse dintr-o lume care a apus de mult. Totuși, închinarea la soare se practică și azi. În anii șaptezeci, o tânără ingineră specialistă în fizică atomică a învățat să practice închinarea la soare. Din balconul casei, în fiecare dimineață, rostea: „*Soare energizează-mă!*” În această practică era implicat ceva mai mult decât astrul ceresc; era spiritul soarelui. Moise spune despre Israel: „*Au adus jertfe dracilor, unor idoli cari nu sunt dumnezei. Unor*

dumnezei pe care nu-i cunoșteau, dumnezei noi veniți de curând.” (Deut. 32:17). „Iar, Pavel avertizează: „Fugiți de închinarea la idoli!... Ce jertfesc Neamurile jertfesc dracilor și nu lui Dumnezeu. Și eu nu vreau ca voi să fiți în împărtășire cu dracii.” (1 Corinteni 10:14 și 20).

De ce oare oamenii aleargă mai degrabă la idoli, decât la Dumnezeu?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 9:1 – 11

Numai dacă privim realitățile spirituale, așa cum le vede Dumnezeu, înțelegem că judecata Lui este justificată. Cei șase oameni sunt îngerii care execută judecata asupra Ierusalimului. Ezechiel a avut această viziune cu șase ani înainte ca Ierusalimul să fie cucerit. Din perspectiva lui Dumnezeu, cetatea era deja arsă de foc și locuitorii ei, nimiciți de sabie, foamete și molime. Judecata începe în Casa Domnului, cu liderii lui Israel. Ei erau primii responsabili de starea poporului. Trupurile moarte aveau să desacralizeze Templul, care deja fusese întinat prin idolatrie (Levitic 21:1). Îngrozit de judecata Ierusalimului, Ezechiel s-a aruncat cu fața la pământ, mijlocind pentru popor. Mijlocirea nu va mai avea efect, deoarece Israelul a falimentat în a fi o mărturie printre popoare. Întotdeauna în istorie, judecata începe cu casa lui Dumnezeu (1 Petru 4:17). Și aceasta din pricina falimentului ucenicilor Săi. Noi suntem sare și lumină! Dar, dacă lumina este sub obroc și sarea își pierde gustul, la ce folos! Sarea devine toxică și nu este bună decât să fie aruncată afară (Mat. 5:13-16). Ce avertisment puternic pentru noi!

Cum poți să fii sare utilă, și lumină neascunsă?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să eviți amăgirile „spirituale”?

CAP. 8—11

CÂND SLAVA DOMNULUI SE ÎNDEPĂRTEAZĂ

„Vezi tu marile urâciuni, pe care le săvârșește aici casa lui Israel, ca să Mă depărteze de sfântul Meu locaș?” (8:6)

SĂPTĂMÂNA a – VI – a

Cine și-ar fi putut închipui că Templul Domnului va ajunge un lăcaș al idolatriei, al stricăciunii morale și al corupției. S-a întâmplat pe vremea lui Eli, preot și judecător în Israel. Peste Israelul, înrobitor de Filistenii, plana, descurajant, realitatea apăsătoare: *I-Cabod! Nu mai e slavă!*

Ezechiel vede, prin Duhul, aceeași realitate dureroasă, a îndepărtării slavei lui Dumnezeu din Templu și din Ierusalim. După întoarcerea din robie, Templul nu a mai devenit sanctuar al idolatriei. Robia i-a curățit definitiv de idolatrie. Dar, firea păcătoasă a omului își va face intrarea în Templu într-un alt mod, mult mai subtil. Peste șase veacuri, la Templu, se va auzi vocea lui Iisus Hristos, Mesia: *„Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie!” (Ioan 2:16).* Și: *„Este scris: ‘Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.’ Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.” (Matei 21:13).*

LUNI – Citește: Ezechiel 9:1 – 11

În mijlocul întunericului spiritual, Dumnezeu are oameni, care *suspină și gem* din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în jurul lor. Cel de al șaptelea înger, îmbrăcat ca un preot și având misiunea unui scrib, trebuia să facă un semn pe fruntea acestor oameni. Într-o cetate scribul avea menirea să identifice cetățenii și să-i deosebească de străini. Harul Domnului se manifestă protector pentru cei credincioși. În Egipt, sângele pe ușorii uși a protejat pe întâii născuți ai evreilor. Vorbind despre izbăvirea lui Noe și apoi a lui Lot, apostolul scrie: *„Înseamnă că Domnul știe să izbăvească din încercare pe oamenii cucernici și să păstreze pe cei nelegiuți, ca să fie pedepsiți în ziua judecății.” (2 Petru 2:9).* La sfârșitul istoriei, va avea loc pecetluirea slujitorilor credincioși din rămășița lui Israel (Apocalipsa 7:3).

Ieremia mărturisește: *„Voi plânge în ascuns pentru mândria voastră; mi se vor topi ochii în lacrimi.” (Ieremia 13:17).* Ce har, să suferi în inima ta pentru slava Domnului, din pricina celor ce-L batjocoresc!

Ce sentimente trăiești în mijlocul societății de azi?

MARȚI – Citește: Ezechiel 9:1 – 11

Credința celor pecetluiți s-a manifestat prin atitudinea față de păcat. Pavel spune: *„Temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: ‘Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui’; și: ‘Oricine rostește numele Domnului să se depărteze de fărădelege!’”* (2 Timotei 2:19). Prin credință, cel mântuit este pecetluit cu Duhul Sfânt: *„Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului – Evanghelia mântuirii voastre – ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, Care fusese făgăduit și care este o arvună a moștenirii noastre...”* (Efeseni 1:13). A fi pecetluit înseamnă a aparține Celui Ce Și-a pus pecetea. *„El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.”* (2 Corinteni 1:22).

Semnul pecetluirii este dragostea lui Dumnezeu, care *„a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt.”* (Romani 5:5). Apostolul Ioan spune: *„Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el.”* (1 Ioan 4:16). Noul Legământ înscris în inimă are un singur imperativ atotcuprinzător: *„Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuți.”* (Luca 10:27). După roadele lor îi veți cunoaște, a spus Domnul Iisus.

Cum îți dai seama că ai fost pecetluit cu Duhul Sfânt?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 10:1 – 22

Două mesaje introduse cu expresia: *M-am uitat și iată... (v.1 și 9)*. Ezechiel a văzut *„ceva asemănător cu un chip de scaun de domnie.”* Era din nou teofania slavei lui Dumnezeu, în controlul întregii situații. Domnul a poruncit omului *îmbrăcat în haina de in* să ia cărbuni aprinși de sub carul de foc, dintre heruvimi și să-i împrăstie peste cetate. Aceasta simboliza sfârșitul prin foc al Ierusalimului. În ebraică, verbul *zaraq = a împrăștia* era folosit cu ocazia împrăștierii sângelui jertfei peste cărbunii încinși de pe altarul de aramă. Când îngerul a luat cărbunii aprinși, slava Domnului era deja în pragul Templului. Judecata și pedepsele Domnului au rol purificator. Cât de mult ar fi decăzut poporul dacă nu intervenea judecata Domnului! În curtea Templului, pe altarul de aramă, preoții ardeau jertfele pentru păcat. Israel călca în picioare aceste jertfe, prin necredincioșie și întoarcere spre idoli.

Epistola către Evrei avertizează cât de periculos este să te întorci de la Hristos, păcătuind „cu voia”, împotriva jertfei Lui. Atunci, „*nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrățiți.*” Dacă încălcarea Vechiului Legământ bazat pe Legea lui Moise primea o pedeapsă atât de severă, „*cu cât mai aspră pedeapsă va primi cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele Legământului, cu care a fost sfințit și va batjocori pe Duhul harului?*” (Vezi: Evrei 10:25-31). Nu există om care să nu aibă nevoie de jertfa Domnului Iisus pentru a scăpa de judecata lui Dumnezeu: „*Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului Cel viu!*” (Ep. către Evrei 10:31). Și nu este vorba doar de judecata finală, ci și de disciplina aplicată copiilor Săi. Dumnezeu vrea să ne trezească din nepăsare!

Ce crezi că reprezintă pentru noi cărbunii aprinși de sub heruvimi?

JOI – Citește: Ezechiel 10:1 – 22

Mișcarea heruvimilor și a roților învârtitoare, precum și faptul că erau plini de ochi, indică Atotprezența, Atotștiința și Atotputernicia lui Dumnezeu. Ezechiel a văzut cum slava Domnului s-a ridicat de pe heruvimi, din Sfânta Sfintelor, și s-a îndreptat spre pragul Templului. Apoi heruvimii și-au întins aripile și slava Domnului s-a așezat deasupra lor. Heruvimii s-au îndreptat spre intrarea de răsărit, în afara Templului, și astfel slava Domnului a părăsit Templu.

Poporul Israel trebuia să glorifice slava și măreția Domnului între neamuri. Slava Domnului nu poate sta la un loc cu păcatele poporului Său. De aceea slava Domnului trebuie să părăsească Templul, iar poporul să fie judecat. Cel mai grav aspect al judecății este însăși îndepărtarea prezenței lui Dumnezeu. Când sfeșnicul de lumină este îndepărtat dintr-o biserică, aceasta își poate continua osteneala, lupta pentru învățătura corectă, răbdarea, suferința, dar fără folos.

„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine,

și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” (Apoc. 2:2-5).

Cineva întreba retoric, dacă Duhul Sfânt ar pleca din biserică, oare câte activități ale acesteia ar continua la fel ca mai înainte, fără ca cineva să observe diferența? Cât din ceea ce facem este lucrarea Duhului prin noi și cât este doar zbaterea și lucrarea noastră, în firea pământească?

Meditează: În ce măsură viața și lucrarea ta depind de plinătatea Duhului Sfânt? Cum ești conștient de acest lucru?

VINERI – Citește: Ezechiel 11:1 – 25

Cei douăzeci și cinci de bărbați nu erau cei care se închinau soarelui. Aceștia reprezentau noua generație de lideri politici, apărută după deportarea elitei Ierusalimului din anul 597 î.H. Acești lideri îl vor trăda pe Zedechia, după ce l-au sfătuit să se răskoale împotriva Babilonului. Ieremia i-a descoperit lui Zedechia ce se va întâmpla, spunându-i că femeile din casa împăratului care vor fi luate sclave îl vor jeli, astfel: *„Prietenii tăi cei buni te-au înșelat și te-au înduplecat; dar, când ți s-au afundat picioarele în noroi, ei au fugit.”* (Ieremia 38:14-24).

În timp ce pe față erau patrioți fanatici, pe ascuns făceau planuri de evadare. Se considerau martiri: *„Cetatea este cazanul și noi suntem carnea!”* Dar Dumnezeu le spune *victimele crimelor voastre sunt carnea, voi sunteți măcelarii!* Sloganul, *„Nu este încă vremea potrivită să zidim case!”*, pare un îndemn la mobilizare pentru întărirea zidurilor Ierusalimului, cu încrederea că vor zidi apoi și case. Dar tentativa lor de a evada din cetatea împresurată va fi zădărnicită de faptul că vor fi prinși la granițele lui Israel, tocmai când sperau să scape. Vor înțelege prea târziu că mâna Domnului i-a ajuns acolo: *„Vă voi judeca la hotarul lui Israel și veți ști că Eu sunt Domnul.”* (11:10). Ei au fost cei ce au contribuit din plin la dezastrul care a venit peste locuitorii Ierusalimului, după numai șase ani.

Descoperiri arheologice recente, în urma excavărilor făcute la cetatea lui David, au adus la lumină peste 250 sigilii de lut ale oficialilor Ierusalimului, păstrate intacte datorită faptului că au fost arse în clădirea care le adăpostea, în anul 586 î.H. Printre sigiliile oficialilor regali, s-au descoperit și sigiliile cu numele Iaazania, Pelatia și Benaia. S-a descoperit un sigiliu cu numele Baruch fiul lui Neeria, scribul lui Ieremia. (L. E. Cooper, Ezekiel: pg. 139)

Istețimea asociată cu lipsa de caracter fac un lider să fie periculos. După ce criterii evaluezi un lider pe care vrei să-l urmezi?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 11:1 – 25

Înainte ca slava Domnului să se îndepărteze de Ierusalim, pe muntele Măslinilor, Ezechiel primește un mesaj de încurajare pentru prinșii de război din Babilon. Liderii de la Ierusalim au confiscat averile celor deportați, sub cuvânt că „*țara ne-a fost dată nouă în stăpânire.*” Dar Domnul promite că El Însuși va fi un Templu pentru cei exilați. Lor le va da din nou țara, va face cu ei un nou legământ și vor avea parte de o renaștere spirituală: „*Ei vor fi poporul Meu, iar Eu voi fi Dumnezeuul lor.*” Aceste promisiuni vor fi detaliate în cap. 36 și 37 din Ezechiel.

Ce înseamnă că Domnul își leagă prezența de un popor, nu de un loc?

După sute de ani, slava Domnului va străluci în jurul unor păstori, în Betleem: „*Un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor și **slava** Domnului a strălucit împrejurul lor.*” (Luca 2:9). „*Și, Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit **slava Lui**, o slavă întocmai ca **slava** Singurului născut din Tatăl.*” (Ioan 1:14). Apostolul Ioan, în Patmos, a avut parte de descoperirea slavei lui Iisus: „*... și ochii Lui erau ca para focului; picioarele Lui erau ca arama aprinsă; glasul Lui era ca vuietul unor ape mari; și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.*” (Apoc. 1:13-18). Când Iisus se va întoarce în slavă, picioarele Lui vor sta pe muntele Măslinilor, în fața Ierusalimului spre Răsărit (Zah. 14:4; Ezech.43:2).

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să perseverezi în credință?

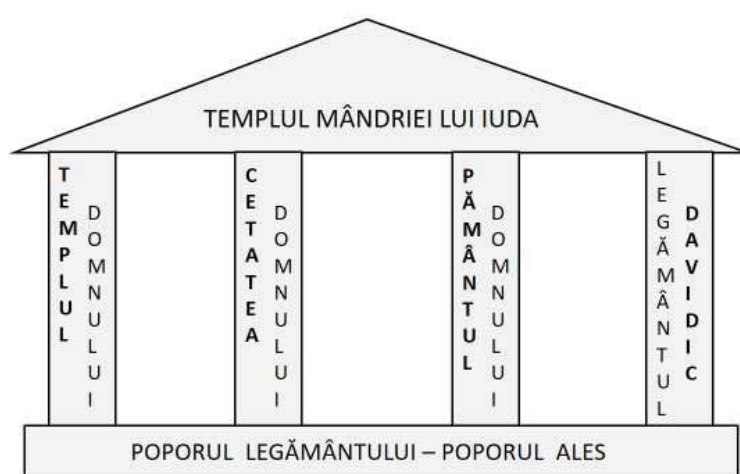
CAP. 12—14

DEMASCAREA SIGURANȚEI ÎNȘELĂTOARE

*„Poporul Meu zidește un zid
și ei îl tencuiesc cu ipsos.” (13:10)*

Iudeii erau convinși că Dumnezeu nu va îngădui neamurilor să intre în Templu, să distrugă cetatea sfântă și să ocupe țara care aparținea Domnului. Mai mult, ei sperau că Ioiachin, urmașul legitim al lui David care era acum prizonier în Babilon, se va întoarce în cel mult doi ani, cum prooroceau profeții falși (Ieremia 28:1-4).

SĂPTĂMÂNA a – VII – a

LUNI – Citește: Ezechiel 12:1 – 16

Ezechiel se adresează prinșilor de război, care se pare că au primit vești despre răscoala lui Zedechia și sperau în întoarcerea lor imediată. Prin două gesturi profetice și două mesaje, proorocul îi avertizează că motivele lor de încredere sunt iluzii înșelătoare. În loc să asculte de Domnul, încăpățânarea și răzvrătirea îi face să nu audă și să nu vadă. Cu mai bine de un secol în urmă, Isaia avertiza: *„Întruna veți auzi și nu veți înțelege; întruna veți vedea și nu veți pricepe!”* (6:9).

De regulă, oamenii aud numai ceea ce vor să audă și văd numai ceea ce vor să vadă. Domnul Iisus a spus: *„Dacă vrea cineva să facă voia lui Dumnezeu, va ajunge să cunoască...”* (Ioan 7:17). Dumnezeu Se descoperă în măsura în care vrem să-L ascultăm. Din pricina împietririi inimii, a încăpățânării, oamenii refuză să asculte Evanghelia, ca să fie mântuiți (Matei 13:13-15 și Fapte 28:25-27). Mulți refuză să vadă că păcatul întinează, distruge și aduce moartea (Romani 6:23).

Meditează: Cât de păguboase sunt mândria și neascultarea!

MARȚI – Citește: Ezechiel 12:1 – 16

În fața celor ce străbătuseră drumul robiei cu "rucsacul" în spate, Ezechiel trebuie să-și pregătească lucrurile de călătorie, – un burduf cu apă și câteva alimente. Gestul său profetic dădea pe față atât intenția, cât și pregătirile liderilor lui Iuda de a evada din Ierusalimul. Mesajul lui Ezechiel îl privea direct pe Zedechia, care nu este numit *melek* – rege, *monarh*, ci doar, *nasî* – domnitor, *prinț*, din pricină că regele era Ioaiachin, în exil. Evenimentele s-au petrecut întocmai în 587—586 î.H., în timpul asedierii Ierusalimului (Vezi: 2 Regi 25:1-7).

Babilonienii au fost doar instrumentele lui Dumnezeu. Cel care acționa era chiar Domnul: „*Îmi voi întinde mreaja peste el și va fi prins în lațul Meu; îl voi duce la Babilon, în țara Haldeilor, dar nu-i va vedea și va muri acolo.*” (Ezechiel 12:13). Zedechia nu a văzut Babilonul, deși a fost dus acolo, deoarece Nebucadnețar a poruncit să i se scoată ochii. Cei ce vor scăpa vor fi împrăștiați printre neamuri și abia atunci își vor da seama că IaHWeH este Domnul. Vor istorisi printre neamuri că din pricina urâciunilor de care s-au făcut vinovați au ajuns în starea aceasta și nu pentru că Domnul n-ar fi avut putere să-i salveze.

De ce ne amăgim oare că nu există consecințe pentru neascultare?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 12:17 – 28

Până de curând Ezechiel mâncase pâinea cu cântarul și apa cu măsură. Acum trebuia să mânânce pâinea tremurând și să bea apa cu neliniște și groază. Cu mâna tremurândă, Ezechiel își duce cu greu pâinea și cana cu apă la gură. Acei cărora le stârnise curiozitatea prin pregătirea de călătorie erau acum în jurul lui. Mesajul lui Ezechiel era adresat celor din țară, dar trebuia să-l asculte și cei din exil. Căci avea să se împlinească sub ochii lor avertizarea dată de Dumnezeu prin Moise pentru încălcarea Legământului: „*Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lânzezi și sufletul îndurerat... Vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta.*” (Deuter. 28:65-67). Blestemul pentru nerespectarea Legământului prevedea și faptul că „*țara va fi pustie și cetățile vor rămâne pustii.*” (Levitic 26:33). Toate acestea se vor întâmpla, „*ca să știți că Eu sunt Domnul.*” (Ezechiel 12:20).

Oh, Doamne, cât de aproape ești de noi, în judecăți și în pedepse, în izbăviri și în binecuvântări! În orice situație te-ai afla, când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie. (Psalm 34:5). Când ai pace cu Dumnezeu, treci mai ușor prin încercări. Astfel, înțelegi că nu există întâmplare, ci numai voia Domnului!

Cum L-ai experimentat pe Dumnezeu în încercările vieții?

JOI – Citește: Ezechiel 12:17 – 28

Evreii foloseau două proverbe pentru a nu lua aminte la Cuvântul Domnului: *Trece timpul și nu se întâmplă nimic!* Deci, profețiile lui sunt mincinoase. Sau: *Proorociile lui privesc vremuri îndepărate!* Profețiile lui sunt adevărate, dar nu ne privesc pe noi. Cât de subtilă și înșelătoare este inima omului, când este vorba să refuze Cuvântul; Ori nu este adevărat! Ori nu ne privește!

Atitudinea cinică față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său constituie subterfugiul celor ce nu vor să aibă de a face cu El. *”Ce înseamnă acest cuvânt de batjocură?”*, întreabă Dumnezeu. Cinismul evreilor de la sfârșitul perioadei Vechiului Testament, este zugrăvit de proorocul Maleahi, prin dialogul dintre Dumnezeu și popor:

*V-am iubit, zice Domnul! Și voi ziceți: ...**Cu ce ne-ai iubit?***

Dacă sunt Tată, unde este cinstea care Mi se cuvine?

Dacă sunt Stăpân, unde este teama de Mine? – zice Domnul către voi, preoților, cari nesocotiți numele Meu.

*Iar voi ziceți: ...**Cu ce am nesocotit noi numele Tău?***

Prin faptul că aduceți pe altarul Meu bucate necurate!

*Și voi ziceți: ...**Cu ce Te-am spurcat?***

Voi obosiți pe Domnul prin cuvintele voastre

*și mai întrebați: ...**Cu ce L-am obosit?***

*Sau: ...**Unde este Dumnezeul dreptății?***

Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi!

*Dar voi întrebați: ...**În ce trebuie să ne întoarcem?***

Se cade să înșele un om pe Dumnezeu, cum Mă înșelați voi?

*Dar voi întrebați: ...**Cu ce Te-am înșelat?***

Cuvintele voastre sunt aspre împotriva Mea, zice Domnul.

*Și mai întrebați: ...**Ce-am spus noi împotriva Ta?***

În vremurile din urmă, „*vor veni batjocoritori plini de batjocuri, cari vor trăi după poftele lor și vor zice: Unde este făgăduința venirii Lui?*” (Ep. 2 Petru 3:3-9). În Atena, când Pavel vorbea despre învierea morților, „*unii își băteau joc, iar alții ziceau: Asupra acestor lucruri te vom asculta altădată.*” (Fapte 17:32). Însuși Pavel mărturisește ce atitudine avea față de Domnul, înainte de a fi chemat la mântuire și slujire: „*Mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și un batjocoritor.*” (1 Tim. 1:13).

Cum ajuți pe cineva să treacă de la cinism la interes pentru Cuvânt?

VINERI – Citește: Ezechiel 13:1 – 23

Acum, Cuvântul Domnului se îndreaptă împotriva proorocilor care răătăcesc poporul prin profeții false. Aceștia proorocesc după gustul inimii lor, sunt fără minte, mânați de duhul lor, nu de Duhul Domnului; sunt niște șacali care caută pradă printre dărâmături. În țară, Ieremia ducea aceeași luptă cu proorocii mincinoși. Amândoi chemau poporul la pocăință și încredere în Dumnezeu. Pustiirea țării și distrugerea Ierusalimului erau consecința neascultării și încălcării Legământului.

Un prooroc adevărat spune oamenilor ceea ce au nevoie să audă; cel fals le spune ceea ce doresc ei să audă. (2 Timotei 4:3). Domnul spune despre proorocii mincinoși: „*Dacă ar fi fost la sfatul Meu, ar fi trebuit să spună cuvintele Mele poporului Meu și să-i întoarcă de la calea lor rea, de la răutatea faptelor lor.*” (Ieremia 23:21-31). Proorocii falși dau poporului nădejdi deșarte, de aceea nici pentru ei nu va mai fi nădejde.

În fiecare generație, mai ales în momente de criză personală sau națională, apar prooroci care făgăduiesc prosperitate, sănătate și pace, în numele Domnului. Chemarea proorocului este să proclame Cuvântul și să-L mărturisească pe Domnul: „*Căci mărturia lui Iisus este duhul proorociei.*” (Apoc. 19:10). Predicarea Cuvântului prin puterea Duhului Sfânt; chemarea la pocăință a poporului Domnului și chiar a întregii națiuni reprezintă slujba proorociei. Biserica este înzestrată cu daruri duhovnicești pentru a avea o voce profetică în națiune.

Cum evaluezi mesajul unui prooroc sau propovăduitor al Cuvântului?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 13:1 – 23

În loc să repare spărturile din zidul protecției divine, prin restaurarea spirituală și pocăința celor păcătoși, acești prooroci tencuiesc cu ipsos zidul speranțelor false. Acoperă în felul acesta deficiențele grave din societate și din viețile semenilor lor. Pocăința le-ar fi asigurat protecția divină. *„Căci Dumnezeu ne dă mântuirea ca ziduri și întăritură.” (Isaia 26:1).* Poporul înalță un zid al răzvrătirii și al păcatului, iar proorocii falși îl înfrumusețază. *„Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă, ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare, ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărțire între voi și Dumnezeu vostru!” (Isaia 59:1-2).* Și iată în locul unui zid de protecție divină, un zid al despărțirii de Domnul! *„Poporul Meu zidește un zid; și ei îl tencuiesc cu ipsos.”*

Proorocii falși se încumetă să spună *”Așa vorbește Domnul!”*, când Domnul nu le-a vorbit. De la înălțimea poziției lor, acești prooroci se simt obligați să facă ceva, ca să-și păstreze creditul în ochii oamenilor. Pentru ei este mai important prestigiul decât slujirea. Mesajele lor nu au efecte durabile, nu produc schimbări în viețile ascultătorilor. Vorbe frumoase, dar nu convingeri! Lucrarea lor, doar tencuială! Viața lor e goală și, ca șacalii printre ruine, își urmăresc doar interesul propriu.

Peretele tencuit cu ipsos sau vărut arată frumos, chiar dacă este în pericol să se prăbușească. De aici zicala, *„perete vărut”*. Marelui preot Anania, Pavel îi spune: *„Te va bate Dumnezeu, perete vărut! Tu șezi să mă judeci după Lege și poruncești să mă lovească împotriva Legii.”*

Cum rezistă spiritualitatea ta, la testul autenticității?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să rămâi smerit și înrădăcinat în Hristos?

CAP. 12—14

DEMASCAREA SIGURANȚEI ÎNȘELĂTOARE

*„Poporul Meu zidește un zid
și ei îl tencuiesc cu ipsos.” (13:10)*

SĂPTĂMÂNA a – VIII – a

Evreii ridicau în jurul lor zidul parohialismului și al mândriei religioase. Cu câtă ușurință este ridicat și tencuit și astăzi zidul parohialismului și al infatuării spirituale: *Numai Biserica noastră este cea adevărată!?! Preocuparea noastră trebuie să fie înrădăcinarea și zidirea în Domnul și nu tencuirea unor ziduri care se vor prăbuși.* (Colos. 1:28-29; 2:1-10)

Dumnezeu are ceva împotriva zidurilor care despart și a celor care oferă doar iluzia protecției. *„Voi surpa zidul pe care l-ați tencuit cu ipsos.... Și veți ști că Eu sunt Domnul!... Nu mai este nici un zid! Și s-a isprăvit cu cei ce l-au tencuit cu ipsos!” (13:14-15).* Proorocii falși au pus în pericol soarta națiunii; iar femeile care prooroceau soarta celor ce apelau la practicile lor. Acum, Domnul se îndreaptă împotriva lor.

LUNI – Citește: Ezechiel 13:1 – 23

Femeile care proorocesc după gustul inimii lor, nici măcar nu sunt numite proorocițe. Ele sunt mai degrabă *ghicitoare* care folosesc obiecte magice, pernițe și mahrame, ca să vâneze sufletele oamenilor, ca pe niște păsări. Prin aceste obiecte, ele leagă într-un mod ocult sufletele oamenilor. Aceste femei căutau să aibă control asupra minții oamenilor (mahramele de diferite mărimi pentru capetele lor) și promiteau sprijin pentru acțiunile lor (pernițe pentru subsiori). Interesul era unul material, *câțiva pumni de orz și câteva bucăți de pâine.* Iar în vreme de asediu acest interes era de înțeles. Lucrând cu puteri oculte, femeile acestea se jucau cu soarta oamenilor; *ucizând niște suflete care n-ar trebui să moară și făcând să trăiască niște suflete care n-ar trebui să trăiască, înșelând astfel pe poporul Meu, care ascultă minciunile voastre (14:19).*

Dacă *duhul proorociei* înseamnă mărturia Domnului și are ca rezultat întoarcerea sub autoritatea lui Dumnezeu, *duhul ghicirii* e preocupat de cunoașterea viitorului și urmărește obținerea controlului asupra propriului destin și asupra destinului altora, în special al dușmanilor. Chiar preocuparea de a afla voia Domnului ascunde uneori dorința de a cunoaște (de a ghici) viitorul. Pavel ne sfătuiește: *„Să nu vă potriveți*

chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca su puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu.” (Romani 12:2). (*a preface = μεταμορφους = metamorfous = a metamorfoza)*

De ce ar trebui să nu apelezi la proorocii care descoperă viitorul?

MARȚI – Citește: Ezechiel 13:1 – 23

Domnul a poruncit prin Moise: „*Să nu fie la tine nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului,... Căci neamurile acelea pe cari le vei izgoni ascultă de cei ce citesc în stele și de ghicitori; dar ție Domnul Dumnezeuul tău nu-ți îngăduie lucrul acesta.*” (Deuteronom 18:9-14). Problema este, de cine asculți? Cine are autoritate asupra ta, cei ce-ți spun viitorul sau Cuvântul lui Dumnezeu? Prin ghicire, femeile acestea Îl necinsteau pe Dumnezeu și Îl făceau să pară unul din zeii Babilonului.

În perioade de criză există multă deschidere spre astfel de experiențe; oamenii sunt mai vulnerabili față de practicile oculte. Credincioșii pot să cadă și ei în capcana unor practici asemănătoare, chiar și numai din dorința de a fi mai spirituali. În biserica din Tiatira, era o proorociță care-i învăța pe ucenici, „*experiențe mai adânci*”. Domnul o numește Izabela, probabil o aluzie la soția lui Ahab care a introdus în Israel cultul lui Baal și Astarteei. „*Vouă, însă, tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta și nu ați cunoscut „adâncimile Satanei”, cum le numesc ei, vă zic: Nu pun peste voi altă greutate. Numai țineți cu tărie ce aveți, până voi veni!*” (Apocalipsa 2:20-25). Suntem tentați să căutăm daruri, experiențe și abilități, când Dumnezeu caută caractere.

Cine are autoritate asupra ta? De cine asculți? De ce?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 14:1 – 11

Un grup de lideri din exil, *câțiva din bătrânii lui Israel*, au venit la Ezechiel să audă un cuvânt din partea Domnului. Probabil o nouă situație de criză, i-a determinat să vină la prooroc. Acești *câțiva* erau probabil mai evlavioși decât cei ce refuzau să-l asculte pe Ezechiel. Dar Domnul privește la inimă! Pe față erau preocupați de soarta poporului

și poate chiar se rugau ca Domnul să-i izbăvească, dar, pe ascuns, își purtau idolii în inimă. În vedenia sa, la Ierusalim, Ezechiel a văzut un Templu plin de idoli și închinători cari ardeau tămâie înaintea lor. Aici, acești lideri se închinau idolilor din inimile lor. *„Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească.” (Isaia 29:13).*

Mântuirea înseamnă experiență personală și schimbare interioară! Domnul se uită la inimă! Iisus i-a mustrat pe liderii vremii: *„Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a blidului, dar înăuntru sunteți plini de răpire și de necumpătate. Pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.” (Matei 23:25-28).*

Cât de înșelătoare este evlavia exterioară! Te simți ispitit de ea?

Idolatria este în primul rând o problemă a inimii și a minții. Domnul îi confruntă de patru ori, cu două probleme grave: *„Își poartă idolii în inimă; își pironesc privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în păcat.”* Aceste două probleme sunt prezente în viața oricărui om care nu se pocăiește cu adevărat. Gândește-te ce s-a lipit de inima ta atât de puternic, încât mereu mintea ta se concentrează asupra a ceea ce te-a ispitit! Prin gânduri obsesive, diavolul caută să zidească *cazimate* ale unor obiceiuri păcătoase, în inimile noastre (2 Corinteni 10:4-5).

Cum poți aduce sub autoritatea lui Hristos orice gând păcătos?

JOI – Citește: Ezechiel 14:1 – 11

Cuvântul Domnului pentru acești lideri este unul singur, **POCĂINȚA!** Dacă refuză acest mesaj și doresc să știe doar ce se va întâmpla în viitor, Domnul le va trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună și să fie osândiți. Acest lucru se va petrece pe o scară mult mai largă în vremea sfârșitului (2 Tesal. 2:7-12). Atât mesagerii falși, cât și cei ce ascultă de ei vor fi osândiți. Domnul Își va întoarce fața împotriva celui ce va veni să afle voia Domnului, și totuși va continua

să-și poarte idolii în inimă. Este un lucru periculos să nu ai nici un interes în a-L cunoaște pe Dumnezeu și voia Lui. Dar este și mai periculos să cauți voia Domnului și să refuzi să o urmezi. Cu câtă seriozitate ar trebui să-L căutăm și să-L urmăm pe Domnul!

Te-ai descoperit uneori în situația acestor lideri? Cum?

În aceste două capitole (14 și 15), în care sunt muștrați proorocii falși și liderii corupți, compasiunea Domnului față de popor se arată prin faptul că încă îi numește: *„Poporul Meu”*. Liderii poartă principala vină a rățării poporului: *„Poporul Meu, cârmuitorii tăi, te duc în rățare și pustiesc calea pe care umbli (Isaia 3:12)*. Este un lucru bun să înveți și să sfătuiești pe alții calea neprihăririi (1 Tim. 3:1-7). Domnul promite o răsplată deosebită (Daniel 12:3). Dar și răspunderea e mai mare. Învățătorii vor avea parte de o judecată mai severă (Iacov 3:1).

Cât de atent trebuie să fii la învățătura și sfaturile care le dai altora?

VINERI – Citește: Ezechiel 14:12 – 23

Evreii așteptau ca, pentru câțiva oameni neprihăniți, țara să fie salvată. Aveau în vedere mijlocirea lui Avraam pentru Sodoma. Prin Ezechiel Dumnezeu face cât se poate de clar că responsabilitatea este una personală; și nici măcar prezența lui Noe, Daniel și Iov nu ar putea salva națiunea. Acești trei oameni și-au dovedit credințioșia în cele mai dificile situații; Noe, în mijlocul apostaziei generale; Daniel, în groapa cu lei, în mijlocul celei mai întunecate idolatrii a Babilonului; Iov, în mijlocul celor mai grele suferințe, provocate direct de satana. Domnul spune că răutatea celor răi nu-i va afecta pe cei neprihăniți, dar nici neprihănirea celor neprihăniți nu-i va salva pe cei răi.

Despre Noe citim că: *„Prin credință, când a fost înșiiințat de Dumnezeu despre lucruri cari încă nu se vedeau și plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihăririi care se capătă prin credință.” (Evrei 11:7)*. Iacov scrie: *„Frații mei, luați ca pildă de suferință și răbdare pe*

proorocii, cari au vorbit în numele Domnului... Ați auzit vorbindu-se de răbdarea lui Iov.” (Iacov 5:10). La curtea lui Nebucadnețar, Daniel a fost un erou al credinței. Cine spune că nu se poate și azi!?! Mulți sfinți au depus prin viața lor mărturii care merită și trebuie să fie urmate. Neprihănirea și credincioșia lor ne motivează, ne încurajează sau ne condamnă! Pavel spune „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.” (1 Corint. 11:1). „Și noi, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.” (Evrei 12:1).

Cum poți fi o binecuvântare pentru familia, biserica și națiunea ta?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 14:12 – 23

Patru pedepse au fost trimise împotriva Ierusalimului: sabia, foametea, fiarele sălbatice și ciuma. „Plata păcatului este moartea!” (Romani 6:23). Prinșii de război vor înțelege temeiul și justetea judecății, atunci când copiii și tinerii scăpați din Ierusalim vor ajunge în Babilon. Atunci, ei vor vedea un nou comportament al fiilor și fiicelor scăpate din asediu și vor înțelege că există totuși nădejde pentru Israel. Harul Domnului se manifestă pentru cei ce se întorc la El. Observăm cum bătălia spirituală se dă pentru copiii, adolescenții și tinerii acestor generații. Ce har, ca inimile copiilor, adolescenților și tinerilor să fie dedicate Domnului!

Meditează: Cum am putea să-i motivăm mai mult?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută și te încurajează să fii un erou al lui Hristos?

CAP. 15—18

NERODIRE, NECREDINCIOȘIE, NELOIALITATE

*„Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul, Dumnezeule,
de ai făcut toate aceste lucruri?” (16:30)*

SĂPTĂMÂNA a – IX – a

Amintește-ți că Ezechiel vorbea numai când Domnul îi deschidea gura (3:26-27). În capitolele 12-18, Ezechiel introduce mesajele primite de la Domnul cu expresia: *„Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:...”* (Vezi: 12:1, v.8, v.17, v.21, v.26; 13:1; 14:2, v.12; 15:1; 16:1; 17:1, v.11; 18:1). Următoarele trei mesaje sunt imagini prin care Ezechiel atrage atenția asupra nerodirii, necredincioșiei și neloialității. Lemnul viței de vie, soția necredincioasă și ramura de cedru împreună cu butucul de vie sunt imaginile folosite de prooroc. Aceste mesaje sunt, în primul rând, mesaje de judecată asupra națiunii. Dar responsabilitatea ascultării sau neascultării de Dumnezeu este una personală.

LUNI – Citește: Ezechiel 15:1 – 8

Imaginea viței de vie este larg răspândită în Scriptură și se referă în primul rând la poporul Israel pe care Domnul l-a adus din Egipt, l-a sădit și l-a binecuvântat; astfel încât toate neamurile să guste din roadele aduse și să spună ce bun este Domnul! Totuși, începând cu Solomon și tot mai mult cu regii care au urmat, via aceasta a făcut struguri sălbatici, cu toate că și-a întins mlădițele și a umplut țara. Asaf a scris un psalm de lamentație despre via Domnului (Psalm 80:8-14). Isaia a compus o cântare plină de interogații: *„Ce aș mai fi putut face viei Mele și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?”* (Vezi: Isaia 5:1-7).

Domnul Iisus spune: *„După roadele lor îi veți cunoaște!”* (Matei 7:20). *„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă și roada voastră să rămână.”* (Ioan 15:16).

Cum te porți ca fiu sau fiică a Domnului?**MARȚI – Citește: Ezechiel 15:1 – 8**

La ce este bun lemnul viței de vie, dacă via nu rodește? Din lemnul oricărui pom care nu rodește, se mai poate face ceva. Dar lemnul viței de vie este nefolositor. Iuda și Ierusalimul sunt lemnul viței de vie ars

la ambele capete, iar acum focul va cuprinde mijlocul. Arderea celor două capete reprezintă evenimentele tragice; primul în 606/605 î.H. (deportarea primilor tineri, împreună cu Daniel), iar al doilea, în 597 î.H. (robia regelui Ioiachin, a elitei Ierusalimului, inclusiv cu Ezechiel). Arderea mijlocului se referă la incendierea Ierusalimului, în 586 î.H.

În procesul curățirii viței de vie, tăierile asigură un permanent echilibru între creștere și fructificare. Mlădițele uscate sunt aruncate în foc. Ezechiel a anunțat că Ierusalimul va fi nimicit prin foc. Babilonienii „*au ars Casa lui Dumnezeu, au dărmărit zidurile Ierusalimului, au pus foc tuturor caselor lui și au nimicit toate lucrurile scumpe* (2 Cron. 36:19).

După șase sute de ani, într-o odăiță din Ierusalim se va auzi: „*Eu sunt adevărata viță! ...Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.... Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard.*” (Ioan 15:1, 5-6).

John Wesley, fondatorul Methodismului se ruga: „**Doamne, nu îngădui să trăiesc fără folos!**” Cum te inspiră această rugăciune?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 16:1 – 34

Evreii se plâneau că Dumnezeu nu Și-a respectat Legământul, de vreme ce a îngăduit ca Babilonienii să invadeze țara. Ezechiel prezintă alegoria unui copil nedorit, fetița abandonată care a avut parte de mila și grija Domnului. În această alegorie, Ierusalimul reprezintă întreaga națiune. Înainte de a deveni capitala regatului Israel, Ierusalimul (*Yerushalayim*) fusese o cetate păgână, a lebusiților. În cuneiformă, orașul era numit „*Urusalima*”, adică, „*Cetatea păcii*”. Dumnezeu a ales acest oraș și a făcut din el o „*Regină*”. Evreii se lăudau că sunt *copiii lui Avraam*, cel credincios (Matei 3:9). Dar uitau că și Avram fusese un idolatru, înainte să-l cheme Dumnezeu. „*Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă parte a Râului (Eufrat) și slujeau altor dumnezei*” (Iosua 24:2). Ierusalimul își avea originea în Amoriți și Hetiți. Deci nu aveau cu ce să se laude înaintea altor popoare. Numai alegerea și îndurarea Domnului au făcut să se bucure de acest statut.

Alegoria lui Ezechiel reprezintă un mesaj despre har și nerecunoștință! Pavel confruntă mândria spirituală a creștinilor din Corint, care se lăudau cu darurile lor duhovnicești: „*Cine te face deosebit? Ce lucru ai, pe care să nu-l fi primit? Și, dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?*” (1 Corint. 4:7). Firea noastră este atât de subtilă, încât până și în harul și în darurile lui Dumnezeu găsește motiv de îngâmfare

Cum identifiți în viața ta legătura dintre mândrie și nerecunoștință?

Împodobirea tinerei ilustrează dragostea și prețuirea Domnului pentru Israel: *Mireasa și Soția Sa: „Te-am împodobit cu bijuterii scumpe, ți-am pus brățări la mână și o salbă la gât; ți-am pus o verigă în nas, cercei în urechi și o cunună împărătească pe cap. Ai fost împodobită cu aur și argint, ai fost îmbrăcată cu in subțire, cu mătase și cusături cu fir. Erai de o frumusețe desăvârșită.”* (16: 11-13).

Observați grija atentă a Domnului! Câți bărbați ar trebui să învețe din acest pasaj cum să-și prețuiască nevestele! Se fac multe discuții despre ce au și ce nu au voie să poarte femeile și mai puțin despre modul în care soții ar trebui să-și trateze soțiile. Referindu-se la bijuterii, cineva spunea păstorilor: *Din modul în care se îmbracă soția, se vede teologia soțului ei!* Cu siguranță, se vede prețuirea sau desconsiderarea!!!

Cu privire la dragostea Domnului Iisus pentru Biserică, apostolul Pavel scrie: „*Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor.... Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca Hristos Biserica.*” (Efeseni 5:28-29). Iar, despre soții și tații iresponsabili, același apostol avertizează: „*Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.*” (1 Tim 5:8).

Cum îți îndeplinești responsabilitățile de soț/soție și părinte?

Gestul acoperirii cu poala hainei reprezintă logodna (Rut 3:9). Prin proorocul Osea, Dumnezeu spune: „*Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie și vei*

cunoaște pe Domnul! (Osea 2:19-20). Suntem logodiți cu Hristos prin jertfa Lui; jertfă care ne spală și ne împodobește cu neprihănirea Sa.

Mă bucur în Domnul și sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeul Meu; căci m-a îmbrăcat în hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua izbăvirii (cu poala hainei Lui), ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească și ca o mireasă împodobită cu podoabele ei.” (Isaia 61:10). „V-am logodit cu un Bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată, – spune Pavel. (2 Corinteni 11:2)

Cum prețuiești dragostea Mirelui Iisus pentru tine?

JOI – Citește: Ezechiel 16:1 – 34

Acesta este cel mai lung capitol din cartea Ezechiel. Rabinii evrei l-au exclus din citirea publică în sinagogi, deoarece considerau că limbajul, prea direct și deschis în denunțarea apostaziei, nu este potrivit. Ezechiel folosește limbajul obișnuit al vremii sale. În temple, în piețe, pe înălțimi și sub copacii stufoși, prostituția era act de închinare sfântă. Din Egipt până în India, în Grecia și în Roma, în temple existau imagini pornografice ale sexului în grup și zoofiliei. Ce influență aveau aceste ”acte de închinare” în viața de zi cu zi? Este oare Ezechiel prea direct? „Din aurul care ți l-am dat ți-ai făcut chipuri de bărbați, cu care ai curvit! (16:17). Ce să mai spunem despre vremurile în care trăim!...; când educația sexuală și transexuală se predă copiilor de grădiniță; când li se spune unor copii: *Tu decizi dacă ești băiat sau fată!*

Și atunci ca și acum, contextul cultural și religios era dominat de preocuparea pentru prosperitate, fertilitate, plăcere, posesiuni și putere. În loc să-și găsească împlinirea și identitatea în relația de căsătorie cu Dumnezeu, Israel a alergat după idoli. Păcatul e mereu nesățios, nu satisface niciodată! Până și Filistenii se rușinau de purtarea lor nelegiuită. Darurile oferite de Domnul le-au adus jertfă idolilor. Și-au jertfit chiar și copiii lui Moloh, arzându-i în foc (2 Regi 23:10). O viață duplicitară înseamnă adulter spiritual (Vezi: Iacov 4:4).

Ce presiune exercită societatea asupra ta și cum o poți birui?

De ce amestecau Evreii închinarea adusă Domnului cu prostituția? În primul rând, din pricina mândriei: „*Te-ai încrezut în frumusețea ta!*” (16:15). Dumnezeu a avertizat poporul, încă în pustie: „*la seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul, Dumnezeul tău...*” (Deuter. 8:10-20). Apoi, o voință slabă în fața ispitelor i-a târât în păcat. „*Ce slăbiciune de inimă ai avut, de ai făcut toate aceste lucruri, care sunt fapta unei amante dedată la curvie?*” (16:30). Dar ceea ce uimește cel mai mult este nerecunoștința față de harul lui Dumnezeu!

În ce măsură, o voință slabă îți afectează relația cu Domnul?

VINERI – Citește: Ezechiel 16:35 – 63

Ca într-o căsnicie, poți să oferi orice Domnului, dar dacă nu te oferi pe tine, totul este zadarnic. S-a spus că geniul Evreilor a constatat în faptul că au descoperit monoteismul. Dar istoria arată că Evreii mereu au fugit după alți dumnezei. Dacă i-ai întreba, ți-ar spune: Nu noi L-am căutat pe Dumnezeu, ci El nu ne-a lăsat din propria Lui mână! Adesea ne-a adus la El prin grele judecăți și pedepse!

Evreii au uitat ce a făcut Domnul pentru ei: „*Pentru că nu ți-ai adus aminte de vremea tinereții tale..., voi face ca purtarea ta să cadă asupra capului tău, ca să nu mai săvârșești alte nelegiuiri!*” (16:43). Parcă auzim avertizarea Domnului: „*Ți-ai părăsit dragostea dintâi!...*” (Apocalipsa 2:4). Păstorul unei mega-biserici a mărturisit smerit: *Lucrarea mea pentru Domnul a distrus lucrarea Domnului în mine!*

Cum este inima ta față de Domnul?

Ezechiel îi șochează, când spune că Samaria și Sodoma au fost mai puțin vinovate decât Ierusalimul. Proverbul: *Cum este mama așa și fata!*, ar corespunde cu: *Așchia nu sare departe de tăietor!* Evreii nu se pot lăuda cu originea lor deosebită în fața cetăților păgâne. Dacă Samaria și Sodoma au fost pedepsite, cu mult mai mult va fi pedepsit Ierusalimul. Domnul Iisus a spus despre Capernaum: „*În ziua judecății va fi mai ușor pentru ținutul Sodomei decât pentru tine!*” (Mat. 11:24).

În ce măsură prețuiești harul oferit ție în Hristos?

SÂMBĂȚĂ– Citește: Ezechiel 16:35 – 63

Păcatele Sodomei erau cunoscute încă din vremea patriarhilor (Gen. 19). Ezechiel numește aceste păcate *urâciuni blestemate*. Dar aici pune în prim plan îngâmfarea, liniștea nepăsătoare și faptul că nu sprijineau mâna celui nenorocit și lipsit. (16:49-50). Obsesia plăcerilor vinovate tocește conștiințele oamenilor și desensibilizează o întreagă națiune. Ierusalimul nici măcar nu își dădea seama de această stare.

Oare ce dovedește lipsa de sensibilitate față de semenii noștri?

Tot mai mult generațiile tinere caută distracția și plăcerea. În pragul celui de al Doilea război mondial, tinerii intelectuali din Anglia preocupați numai de plăcere, mărturiseau că viața devenise atât de plicticoasă, încât nu mai aveau pentru ce trăi. Războiul ne-a trezit la realitate!!! Blazarea și plictisul tinerilor de azi prevestesc vremuri tulburi. Înainte de situația politică, contează starea spirituală a unei generații! Se vorbește despre o societate "deschisă" în care fiecare să întrețină relații intime cu cine dorește și când dorește, fără nici o obligație. Numai că, fără dedicare în dragoste; fără responsabilitate și respect, societatea se destramă. Judecata pândește din interior! Cei ce au adus nenorocirea asupra Ierusalimului erau tocmai aceia cu care a curvit! Nu este de mirare că omul plătește tribut patimilor sale!

Cum ar putea tinerii creștini de azi să înfrunte spiritul vremii?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să-ți re-evaluezi dedicarea ta față de Domnul?

CAP. 15—18

NERODIRE, NECREDINCIOȘIE, NELOIALITATE

*„Ce slăbiciune de inimă ai avut, zice Domnul, Dumnezeu,
de ai făcut toate aceste lucruri?” (16:30)*

SĂPTĂMÂNA *a – X – a*

Proorocii falși îi asigurau că neamurile nu pot cuceri Ierusalimul și țara, pentru că sunt locuința Domnului; nici nu pot înrobi națiunea lui Iuda, căci Domnul a încheiat un legământ de căsătorie cu ea; și mai ales nu poate să dispară dinastia lui David, deoarece Domnul i-a promis că va dăinui pe vecie (2 Samuel 7:16). Dar *Soția Domnului* s-a dovedit a fi necredincioasă. Iubirea Domnului se va arăta în restaurarea națiunii în timpul mesianic. Înțelepciunea insondabilă a lui Dumnezeu va face că falimentul lor să fie o bogăție pentru Neamuri:

Întreb dar: A lepădat Dumnezeu pe poporul Său? Nicidecum!

Întreb dar: S-au poticnit ei ca să cadă? Nicidecum!

*Ci, prin alunecarea lor, s-a făcut cu puțință mântuirea
Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos.*

*Dacă, deci, alunecarea lor a fost o bogăție pentru Neamuri,
ce va fi plinătatea întoarcerii lor? ... Decât viață din morți!*

(Romani 11:1; 11-15)

LUNI– Citește: Ezechiel 16:35 – 63

Cele două cetăți Samaria și Sodoma trebuie înțelese în sens spiritual (Galat. 4:24). Niciodată fiii Samariei, Evreii duși în captivitatea Asiriană nu s-au mai întors ca popor. Ezechiel va ilustra în cap. 37 unirea celor 12 triburi în Mesopotamia și va vorbi de întoarcerea lor pe temeiul unui nou legământ. Dar Samaritenii erau popoare strămutate de Asirieni în locul evreilor deportați (2 Regi 17:24). Fiii Sodomei au fost nimiciți prin foc și pucioasă (Genesa 19:24-25); ei nu au fost niciodată deportați. La cine se referă Ezechiel, când vorbește despre întoarcerea fiilor Samariei și Sodomei, pe baza unui alt legământ, decât cel încheiat la Sinai? „*Atunci îți vei aduce aminte de purtarea ta; te vei rușina, când vei primi la tine pe surorile tale, mai mari și mai mici, când ți le voi da ca fiice, dar nu pe temeiul legământului făcut cu tine.*” (16:61). Cele două cetăți simbolizează Neamurile cari vor fi primite, la sfârșitul istoriei, în Împărăția mesianică. Atunci, evreii nu vor deschide gura de rușine și îl vor primi smeriți pe Iisus, *Mesia* (Zaharia 12:10).

Israelul va recunoaște că vina le aparține lor, pentru toate dezastrele prin care au trecut. Rugaciunea lui Daniel (Cap. 9) este relevantă:

Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, Care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!

Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduiri Tale.

N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău, împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.

Tu, Doamne, ești drept, iar nouă, ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!

Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuit împotriva Ta!

Mărturisește Domnului orice păcat, care îți ascunde fața Lui!

MARȚI – Citește: Ezechiel 17:1 – 24

O vorbă cu tâlc, o pildă cu înțeles mai profund avea menirea să stârnească curiozitatea evreilor. Aceasta este cea mai lungă pildă din Vechiul Testament. Cei doi vulturi sunt doi împărați invadatori, Nebucadnețar al Babilonului și Hofra, faraonul Egiptului. Ramura ruptă de primul vultur este împăratul Ioiachin, care a fost dus în Babilon (2 Regi 24:8-17). Țara a rămas smerită sub babilonieni. Dar Nebucadnețar a luat un lăstar, pe regele Zedechia, și l-a pus la Ierusalim ca vasal. Din sămânța țării a crescut un butuc de vie, care și-a întins ramurile spre Egipt. În loc să rezolve prin pocăință starea lor spirituală, Evreii căutau soluții politice. Dumnezeu va judeca viclenia lui Iuda și infidelitatea lui Zedechia, pentru că au făcut un legământ în numele Domnului și nu l-au respectat. Probabil Zedechia a fost obligat de Nebucadnețar să jure pe numele Dumnezeului său, IaHWeH. În aceste condiții, încălcarea legământului îl dezonoara pe Dumnezeu (17:19-20). Pasajul acesta este presărat cu întrebări retorice. Ascultătorii lui Ezechiel ar fi trebuit să mediteze la aceste întrebări.

Domnul folosește o formulă de jurământ: *„Pe viața Mea, zice Domnul...”* (17:16, 19). Rezultatul judecății va fi: *„Și veți ști că Eu, Domnul, am spus aceste lucruri.”* (17:21). Și... El se va ține de cuvânt! Domnul Iisus a spus: *„Felul vostru de vorbire să fie: Da, da! Nu, nu! Ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.”* (Matei 5:37). Integritatea noastră îl onorează pe Dumnezeu. Iacov sfătuiește: *„Da” al vostru să fie „da”; și „Nu” al vostru să fie „nu”.* (Iacov 5:12). Cel credincios trebuie să aibă această atitudine în orice împrejurare și față de toți oamenii. Lipsa de integritate erodează societatea.

Ce ai învățat din acest pasaj despre valoarea integrității?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 17:1 – 24

Încheierea acestei alegorii este o profeție mesianică. Istoria vulturilor, cedrului și viței de vie își va atinge apogeul în momentul în care Dumnezeu va lua o mlădiță fragedă și va face din ea un cedru falnic. De data aceasta, nu un vultur, ci Însuși Domnul va lua o rămurea și o va planta pe cel mai înalt munte al lui Israel, ca cea mai înaltă autoritate. Abia atunci, Israelul va prospera ca niciodată în istorie, iar copacii, Nemurile, vor recunoaște că Domnul a înălțat copacul care era plecat și a înverzit copacul cel uscat. Apostolul Pavel se adresează Bisericii, spunând: *„Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta, o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ținea până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit.”* (Romani 12:25-26).

Suveranitatea lui Dumnezeu în istoria poporului Său și a omenirii arată că nici o națiune nu este atât de puternică, încât El să nu o poată doborî; și nici o situație sau stare a poporului Său nu este atât de disperată, încât El să nu o poată rezolva.

Ce relație vezi între profețiile despre Israel și istoria actuală?

JOI – Citește: Ezechiel 18:1 – 20

Evreii se scuza cu zicala: *„Părinții au mâncat aguridă și copiilor li s-au strepezit dinții.”* (Ezechiel 18:2; Ieremia 31:29). Se considerau victime nevinovate ale unor circumstanțe care îi depășeau. Ieremia notează

plângerea lor, după pustiirea Ierusalimului: *„Părinții noștri, cari au păcătuit, nu mai sunt, iar noi le purtăm păcatele.”* (Plângerile lui Ieremia 5:7). Ezechiel le spune că nimeni nu este vinovat de păcatele altora, nici măcar de cele ale familiei lui. Astfel, un tată credincios și drept care evită răul și face binele, dacă are un fiu care se poartă rău, fiul va muri, iar tatăl va trăi. Sau fiul, care nu urmează pilda vinovată a tatălui său, ci face ce este drept și bine, va trăi, iar tatăl său va muri.

Răspunderea personală este tema majoră a acestui capitol: *„Sufletul care păcătuiește, acela va muri.”* (18:4 și 20). În Biblie cuvântul „suflet” are și sensul de „persoană”. Vorbind despre salvarea lui Noe și a familiei lui, Petru se referă la: *„... corabia, în care au fost scăpate prin apă, un mic număr de suflete, și anume opt.”* (1 Petru 3:20). Ezechiel nu se referă la sufletul sau duhul omului, ci la persoana care păcătuiește. El nu vorbește nici despre mântuire ca și când mântuirea s-ar dobândi sau s-ar pierde prin fapte. Ezechiel arată că Dumnezeu nu consideră pe cel nevinovat, vinovat; nici pe cel vinovat, nevinovat.

Ce caracteristici îl deosebesc pe cel drept de cel nedrept?

VINERI – Citește: Ezechiel 18:1 – 20

Evreii întreabă retoric: *„Pentru ce nu poartă fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său?”* Cu alte cuvinte, nu-i așa că noi plătim pentru păcatele părinților noștri? În Legea lui Moise era scris: *„Să nu omori pe părinți pentru copii și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.”* (Deut. 24:16). Dumnezeu a promis să înlăture vinovăția, dar nu și consecințele păcatelor (Exodul 34:6-7). Abuzurile care marchează viața copiilor pentru tot restul vieții sunt astfel de consecințe dureroase.

Anumite obiceiuri păcătoase care se transmit din generație în generație sunt alte consecințe, dacă nu intervine pocăința. Domnul oferă har și biruință asupra tarelor moștenite, celui ce se pocăiește; recunoaște și renunță la păcat. O persoană care nu face altceva decât să dea vina pe părinți, nu va progresa. Pentru a evada din cercul viciios, copiii, mai ales, când devin adulți, să nu se scuze cu greșelile părinților, iar părinții să nu-și scuze lipsa de responsabilitate!

Cum ai putea aborda practic și personal problema responsabilității?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 18:21 – 32

Plăcerea Domnului este să ofere iertare și har celor ce se întorc la El. Dar „*Voi ziceți: Calea Domnului nu este dreaptă!*” Adică de ce șterge „*cazierul*” celui ce se întoarce de la păcat; și de ce nu ține seama de „*meritele*” care le-a avut cel ce se abate de pe cale? Dumnezeu nu păstrează „*dosare*”, nici „*înregistrări*”! Nici nu oferă „*puncte*” pentru merite deosebite! Domnul ne privește exact acolo unde suntem în călătoria noastră spirituală; și vrea să ne apropiem tot mai mult de El. Arată har ajutând pe alții să facă un pas mai aproape de Domnul!

Cum îi tratezi pe cei ce se întorc din abaterile lor?

Pentru cei ce se prevalează de dragostea lui Dumnezeu, ca să trăiască în păcat, mesajul acesta este un avertisment sever! Celor disperați, din pricină că au păcătuț, mesajul acesta le aduce speranță! „*Vă voi judeca pe fiecare, după căile lui*”—zice Domnul. Întreabă-te, încotro duce în acest moment calea ta? Te-ai întors din nou spre tine, spre idoli sau spre lume? Avem nevoie de întoarcere zilnică spre Domnul. Cu câtă insistență cheamă Dumnezeu: „*Lepădați de la voi toate fărădelegile, prin cari ați păcătuț, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou. Pentru ce vreți să muriți?... Întoarceți-vă dar la Dumnezeu și veți trăi!*”(Ezechiel 18:32).

Cum răsună acest apel în sufletul tău?

MEDITEAZĂ:

Ce adevăruri ai descoperit aici și cum le poți aplica? În ce măsură studiul acesta te ajută să te întorci la Domnul și să perseverezi?

Notă:

În întocmirea acestui ghid de studiu am consultat:

- *BE REVERENT*, OT Commentary: Ezekiel, by Warren W. Wiersbe
- The New American Commentary: *EZEKIEL*, by Lamar E. Cooper, Sr.
- The New International Commentary on the Old Testament: *The Book of Ezekiel, Chapters 1—24*, by Daniel I. Block

